

Ardra Publication No. 1.

TIRUMURUGARRUPPAI

WITH TAMIL PARAPHRASE AND ENGLISH
TRANSLATION AND NOTES

BY

N. NARAYANAN, B.A., B.L., L.T., M.R.A.S. (C.B.),

*Lecturer, Jaffna Hindu College, Vannarponnai
and*

Managing Editor of the ARDRA.

PRINTED AT THE STANLEY PRESS, COLOMBO, AND PUBLISHED
BY THE AUTHOR AT THE "ARDRALAYA", VANNARPONNAI,
JAFFNA, CEYLON.

All Rights Reserved.]

[Price: One Rupee.

1938.

294.5516

NAR

CONTENTS

Page

PREFACE	v
ADDITIONS AND CORRECTIONS					vii
INTRODUCTION		1—12
TIRUMURUGARRUPPADAI—Text, Paraphrase, Translation and Notes					...		1—84

eee

12

TIRUMURUGARRUPPAI

PREFACE

THE following pages appeared in the "ARDRA" between 1935 and 1938 in very irregular instalments. As there is always pressure on the space of the "ARDRA," I was obliged to take more than three years to finish the work. Moreover, on account of heavy professional duties, I had to prepare the Mss. at long intervals and correct the proofs in haste, and often at midnight. Necessarily, therefore, a few mistakes of printing have crept in. Most of these will be found in the list of "Additions and Corrections" appended to the book at the end of this preface. For the same reason, a little diversity in grammatical form and spelling has also occurred. For instance, Muruga is referred to sometimes as அவர் and sometimes as அவன்; 'Alaivay' is spelt as 'Alaivai'; 'Silappadikaram' is spelt as 'Silappadigaram,' and so on.

I have based my text and paraphrase on two prior editions of *Tirumurugarruppaḍai*. One of these was published by Sri-La-Sri Arumuga Navalar in the third quarter of the last century. The other is contained in the *Pattuppattu* edition of Mahamahopadhyaya Dakshinatyā Kalanidhi Dr. V. Swaminatha Iyer. The commentary in Navalar's edition is described as following that of Naccinarkkiniyar, while the commentary in Dr. Iyer's edition is stated to be that of Naccinarkkiniyar himself. While no modern scholar can understand the poem without the help of Naccinarkkiniyar's commentary, I have, in a few cases, ventured to differ both from his original commentary and from Navalar's adaptation of it. These cases are all mentioned in the notes at the appropriate places. On the whole, however, I have followed either the one or the other very closely—even to the extent of splitting up compound words as they have done.

As regards the text, a few slight variations are noticeable between the two editions. For instance, வென்றடு in Dr. Iyer's edition appears throughout as வேன்றடு in Navalar's edition. புலம் பிரிந்து (l. 63) in Dr. Iyer's edition appears as புலம்புரிந்து in Navalar's edition. இரண்டுடனுமிது (l. 230) in the former appears as இரண்டுடையுமிது in the latter. விரைஇய (l. 233) in the former appears as விரைஇத் in the latter. துணையற (l. 237) in the former appears as துணையுற in the latter. அருவியோ (l. 240) in the former appears as அருவியோ in the latter. ஆககாண்டக (l. 250) in the former appears as ஆகக்காண்டக in the latter. கைதொழுவு (l. 252) in the former appears as கைதொழுவு in the latter. There are a few more to be seen, but those that I have given will suffice to

show what the variations are like. I have followed whichever reading appealed to me as the better at the moment of writing.

The difficulty of translating Tamil into English is always great. Tamil sentences—owing to the lavish use of adjectival and adverbial participles—have a tendency to grow inordinately long. It is especially so in Ahaval poetry of the type of Tirumurugarruppadai, where the six parts practically make up six sentences! When translating into English, I have had to break up these sentences into a number of shorter ones at appropriate places. This work involved two further difficulties—the choice of the principal sentences, and the arrangement of the words and phrases in the translation in such a way as to make them follow, as closely as possible, their order in the original. How far I have succeeded in overcoming these two difficulties, scholars alone can judge. I may, however, point out that, in regard to the second of them, I have, in the latter part of the work, enclosed in brackets by the side of the translated passages, the number of the lines in which the corresponding words of the original are to be found.

The difficulty of translating Tamil becomes still greater where an ancient work like Tirumurugarruppadai is concerned. Many words and phrases—even a considerable number of ideas—have become obsolete. I have come across instances in which no help can be derived whether from ancient or modern annotators or from modern lexicographers. In such cases, I have, for the most part, given only tentative meanings. For two of them, however, I have since been able to discover a more exact meaning. These are: புடைசூழ்ந்தன்ன (l. 138) which may be interpreted as “as though woven out of the fumes of watery vapour,” and தாவில் (l. 89) which may be interpreted as ‘faultless.’

When all is said and done, I must, for a favourable reception of my little book, depend very largely upon the indulgence of my critics who, in regard to a pioneer work like this, will, I hope, bring to bear on their task more of generosity than of justice.

When the instalments first appeared in the “ARDRA,” pages 37—48 were not printed in proper form, but they have since been reprinted in proper form, and may be had *free* on application to the “ARDRA” Office.

A glossary of all the words occurring in the poem was at first intended to be appended to the poem, but has been given up on second thoughts.

ADDITIONS AND CORRECTIONS

<i>Page.</i>	<i>Line.</i>	<i>For.</i>	<i>Read.</i>
32	10	Brahmanah	Brahmana
44	34	பெரும்	பெரு
48	25	propermeans	proper means
50	14	நல் + ஆண்டு	நல் + யாண்டு
56	4	Tiruveragam	Tiruveragam—
„	10	குளவியொடு	குளவியொடு
„	22	தேன் + என் + தேறல்	தேன் + கன் + தேறல்.
64	11	Novn	Noun
„	21	(Mad. Univ. Tam. Lex:)	(Mad. Univ. Tam. Lex.):
69	26	beland	belaud
76	11	course	course.
78	33	destination	destruction

TIRUMURUGARRUPPAI

INTRODUCTION

TIRUMURUGARRUPPADAI

INTRODUCTION

The Author

The author of Tirumurugarruppadaï is Nakkirar. There are plenty of materials for constructing a legendary account of this poet, but their historical value is little or nothing. He belonged to a family of poets. His father, a schoolmaster of Madura, was a poet of repute, and so was his son, who went by the name of Korran. All the three are said to have belonged to the *Sangham* age of Tamil literature.

I am yet to be convinced of the truth of the tradition that there were three different *Sanghams* at three different places in three different periods, and that the first two *Sanghams*, together with the cities in which they were located, were washed away by two disastrous floods. In an early volume of the ARDRA, I have discussed the question of these floods and the question of the two cities—Southern Madura and Kavatapûram—the supposititious seats of the first two *Sanghams*. I make no apology for reproducing the argument here:—

"Tamil tradition has it that the southern limits of this Khandam (Kumarikhandam) extended far beyond Cape Comorin, and that this portion was washed away by two floods, which took place before the Christian era. We need not altogether disbelieve the story of these two floods, for the Sinhalese chronicle Rajavaliya also records them. According to this chronicle, there was one flood about 2347 B. C and another in the 3rd century B. C (Vide Mudaliyar C. Rasanayagam's "Ancient Jaffna", p. 42). But what was the extent of the territory washed away by the two floods, and how did they affect the ancient Tamil country? These are the questions which really concern us here.

"Ancient Tamil literature is not quite definite on this point, while the mediaeval commentators, who first gave

shape to the story, are either vague or inconsistent, or prove too much. The Kalittogai is the earliest work to refer to the story, and it is brief and obscure. The lines—

‘மலிதிரை யூர்ந்துதன் மண்கடல் வெளவலின்
மெலிவின்றி மேற்சென்று மேவார் காடிடம்படப்
புலியொடு விண்ணீக்கிப் புகழ்பொறித்த கிளர் தெண்டை
வலியினுன் வணக்கிய வாடாச்சீர்த்தென்னவன்

(Kal. 104, ll. 1-4)—

do not make it clear what the number of floods was, or how much of territory was washed away in consequence thereof. The Silappadikaram has these lines—

பஹுரி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடுங் கொடுங்கடல் கொள்ள

(XI. 19 & 20)

[The cruel sea swallowing both the Pahruli river and the Kumari shore having many mountain folds]. These lines, too, are indefinite. The Arumpadavurai Asiriyar explains Pahruliyaru as *Kumariippakkattor Yaru*—which shows that the extent lost could not have been large. The other commentator—Adiyarkkunallar—magnifies the catastrophe by giving the extent of the land washed away as 700 kavadam or nearly 7,000 miles. But he, too, does not say anything about the number of floods. It is the apocryphal commentary of Nakkirar on *Irayanar Akapporul* that first gives details of the story and, mathematically, they are capable of such clever manipulation as to force one to the conclusion that the whole thing is a mere fake.

“The earliest Tamil king mentioned in the Tamil classics is வடிம்பலப்ப நின்ற பாண்டியன் (the Pandiyan who stood in the sea so as to have his ankles washed by it). This was no other than Ugra Pandya—son of Minakshi and Sundaresvara.

(Vide Editor's note to Purāṇ, 9). He is said to have dug this stream Pahruli. If so, as an artificial channel, it could not have been very formidable; and, if we also take it to have been adjacent to Kumari, the portion of land washed away should have been inconsiderable.

"The exaggerated notions which people have of these washed-away territories are due to their conviction that, in ancient times, a continent called Lemuria extended over the space now filled up by the Indian Ocean, that this continent was the original home of the Tamils or Dravidians, and that Oceania, the Eastern Archipelago, Ceylon, South India, Madagascar and South Africa are the remnants of this huge continent. But the existence of this continent as a human habitat is highly problematical. It remains so far unknown to science and history. An expedition has just now* been launched to find out whether the previous existence of such a continent can be inferred from the nature of the flora and the fauna flourishing under the waters of the Indian Ocean! To erect the structure of human history on such a nebulous basis is nothing more than building castles in the air. Moreover, even during the period of the Ramayana, Lanka—whether it be Ceylon, Sumatra, or any other quarter of the globe—was an island quite unconnected with India: and the Ramayana is certainly anterior to any extant work of Tamil literature. Again, in the Sirappuppaiyiram to the Tolkappiyam—the earliest extant work in the Tamil language—the southern boundary of the Tamil country is definitely laid down as Kumari. The writer of the Payiram was a contemporary and schoolmate of Tolkappiyar, who was himself a younger contemporary of Agastya, before whom, as we have seen, the Tamil land had not been inhabited by the Tamils at all! In the present state of our

*This was written at the time when the "John Murray Deep Sea Expedition" was fitted out. The report of the expedition, since published, shows that a continent should have existed in the place of the Indian Ocean before human life appeared on the earth!

knowledge, then, Lemuria as a human habitat must be held to be a mere fiction.

"If Lemuria as a human habitat is nothing more than a fiction, the existence of a Southern Madura within its territories is no less a fiction. Not one of the ancient classics bears any reference to it. The *Sivalilarnava* of Nilakantha Dikshita—a Sanskrit work corresponding to the *Tiruvilaiyadarpuranam*—makes mention of several floods occurring in South India since the creation of the world down to historical times, and every one of them is spoken of in connection only with the Madura that we now know of. Therefore, we may be certain that no Madura to the South of Comorin was ever in existence.

"Nor can we find proof for the existence of a town called Kavadapuram anywhere to the south of Cape Comorin and for its having been washed away by some flood. Much is made of the reference to Pandya Kavata in the Ramayana verse (IV. XLI. 19) referred to in the first chapter of this essay (vide p. 4 supra). The sloka speaks only of the Kavata—gate—of the Pandyas, and *not of any Kavatapura*. *Kavata* is merely a figurative expression for a *port*. It is curious that *port* itself is from French *porte* from Latin *portus*, which means a *gate*! Bombay is one of the gateways of India: so was a certain town on the east coast a gateway to the Pandya country. What was this town? It is highly probable that it was no other than Tiruccendur which, in the *Sangham* classics, is called by another figurative expression—Alaivay (அலைவாய்) or the mouth of the Ocean. The name occurs in Agam 266, Puram 55, and in Tirumurugarruppadaï.....Another town which may claim the name of Kavata is the famous sea-port of Korkai." (The ARDRA, Vol. II. [1934]: Essay on Aryan and Dravidian, pp. 33-36).

To the above may be added what I have said in a subsequent part of the same essay: "It is remarkable that, in narrating the story of Nakkiran—universally acknowledged to be a

poet of the third *sangham*, which had its seat in modern Madura—Paranjoti Munivar (circa 17th century A. D.) refers to modern Madura as தென்கூடல் or Southern Madura! The stanza in which the reference is made is the first one of the *Tarumikki-p-porrkizhi-alitta-padalam* of the *Tiruvilaiyadarrpuranam*, and runs thus :—

“மன்னவர் மன்னன் வங்கிய சூடா மணிமாறன்
தென்னவர் ஆகித் திகிரியுநுட்டுந் தென்கூடல்
முன்னவர் அன்னங் கண்டறியாத முடிக்கேற்றப்
பன்மலர் நல்கும் நந்தனம் வைக்கும் பணிபூண்டான்”

(The ARDRA, Vol. V. [1937]: Essay on Aryan and Dravidian, p. 83).

If, then, we take the third *sangham* as the only *sangham* that ever existed, our task of fixing the chronology of the *sangham* poets becomes simpler though by no means more certain. A slender clue is available in the identification which some people make of the Kayavahu of Silappadikaram with the first Gaja Bahu of Ceylon. Mr. Codrington seems to believe in this identity. For, says he, “The tradition as to the goddess Pattini may have some foundation in fact, as in ancient Tamil literature Gaja Bahu of Lanka attended the consecration of the Pattini temple at Vanji by the Chera king Senguttuvan” (A Short History of Ceylon, pp. 25 & 26). According to Mr. Codrington, this King belonged to the second century A. D. Therefore, the *Silappadikaram* also must be assigned to that date. The *Manimekalai*, being a contemporary work, its author, Sittalaiccattānar must also be assigned to that date. But Sittalaiccattānar appears also in the *Puram* and other works as a *sangham* poet. So, the second century A. D. was part of the *sangham* age. The *Tirukkural* also is said to be a *sangham* work, but as the *Tirukkural* is praised by both Nak-kirar and Sittalaiccattānar in their contributions to the *Tiruvalluvamalai*, and as passages from the *Tirukkural* occur in the

Silappadikaram and *Manimekalai*, we may hold that the *Tirukkural* is anterior to these two. It might also have been anterior to the *Tirumurugarruppadaï*, if we believe in the tradition that the *Tirukkural* was composed when Nakkirar had not yet given up his vanity, whereas the *Tirumurugarruppadaï* was composed after his humiliation.

Having thus roughly fixed the date of Nakkirar, we may proceed to consider a few of the most interesting episodes of his life. After a careful investigation of these episodes, we are constrained to remark that Nakkirar, as a young man, should have suffered limitless intoxication from his learning. His earliest exploit was a tussle with a potter of the name of Kondan over the relative superiority of Sanskrit and Tamil. Strangely enough, the potter seems to have asserted the superiority of Sanskrit and the Brahmin, the superiority of Tamil. The controversy growing very hot, the Brahmin said that he would curse the potter to death in Sanskrit, and uttered a stanza which, in Tamil, is given thus—

முரணில் பொதியின் முதற்புத்தேன் வாழி
பரண கபிலரும் வாழி—அரணிலா
ஆனந்த வேட்கையான் வேட்கோக் குயக்கொண்டான்
ஆனந்தஞ் சேர்க் சுவாகா.

Thereupon, the poor potter fell down dead. Then, the witnesses to this curious spectacle interceded on behalf of the deceased, and the poet brought him back to life with the following blessing in Tamil—

ஆரிய நன்று தமிழ் தீதென வுரைத்த
காரியத்தாற் காலக்கோட் பட்டானைச்—சீரிய
அந்தண் பொதியிலகத்தியன ரானையிற்
செந்தமிழை தீர்க்க சுவாகா.

His next exploit was a tussle with the Almighty himself. One fine vernal evening, the then Pandyan King—Vamsa

Cudamani—was seated in a bower along with his Queen, when he felt the fragrance of a new perfume. He could not account for it in any way, because it was not associated with anything that he knew of. So, he surmised that it should be the natural fragrance of his Queen's tresses. Keeping the idea to himself, he announced to the Assembly of Poets the next day that whosoever should compose a stanza couching the thought in his mind would be entitled to a sum in gold, which he caused to be tied up in a piece of cloth and hung up at the gate of the Assembly.

Now, there was a Brahmin bachelor of the name of Dharmi, who belonged to the priestly family entitled to perform worship to the idols in the temple of Sri Minakshi-Sundaresvara, but who could not officiate in that capacity as he was not yet married. As marriage meant money, and, as he was incapable of earning money in any way, he prayed to the Lord that the Lord might compose a stanza on his behalf and give it to him so that he might claim the sum in gold. The All-Merciful granted him his prayer. Dharmi took it to the King—who was then in the Assembly of Poets—and read it before him. The stanza, which exactly expressed the thoughts of the King, ran as follows :—

கொங்குதேர் வாழ்ச்சை யஞ்சிறைத் தும்பி
காமஞ் செப்பாது கண்டது மொழிமோ
பயிலியது கெழீஇய நட்பின் மயிலியற்
செறியெயிற் றரிவை கூந்தலின்
நறியவு முளவோநீ யறியும் பூவே.

This stanza, which occurs as no. 2 in Kuruntogai, is imagined to be addressed to a bee by a lover about the naturally fragrant tresses of his beloved and may be translated thus :—

“Oh bee, that leadest a life accustomed to get its food by examining the pollen of flowers, and art provided with beautiful wings, tell me what thou hast actually seen and not simply

what will be pleasing to me : among the flowers known to thee, is there any flower as fragrant as the tresses of this lady who has long been intimate with me, who is as tender as a pea-hen, and who has beautiful close-set teeth”?

Naturally, the stanza commended itself strongly to the King and received loud plaudits from the assembled poets. Dharmi, therefore, was authorized to take the reward : but, as he was about to take it, in rushed Nakkirar with great excitement and shouted out : “Stop ! Stop !” All were astonished at this sudden turn of events and looked at him with questioning eyes. Nakkirar explained that the tresses of no woman were naturally fragrant and that they could become fragrant only in association with flowers or some other fragrant thing. As Nakkirar was acknowledged to be the first poet and scholar of the age, none dared to dispute the correctness of his opinion.

Poor Dharmi returned to the temple crest-fallen. “My Lord,” said he, “people will give up their faith in your omniscience and omnipotence if they should come to know that a puny, ignorant, mortal has challenged the correctness of your verse. It behoves you, therefore, to establish it beyond all doubt. You know best what to do.” In response to Dharmi’s prayer, the Lord appeared as a poet before the Assembly of Poets and asked who it was that had found fault with the verse. Nakkirar quickly replied that it was he. Then there ensued a passage of arms between the two. As Nakkirar stuck to his guns obstinately, the Lord slightly opened his third eye in order to make Nakkirar realize the pre-eminence of the individual with whom he was arguing. To this, Nakkirar’s only response was the impertinent statement : “A fault is a fault though the person who commits it has, like Indra, eyes all over his body.” This impertinence drew forth unbearable heat from the slightly opened third eye, and Nakkirar fled howling from it and plunged into the Tank of Golden Lilies situated inside the temple. The experience made him wiser, and he prayed to the Lord

for forgiveness. The Lord forgave him on two conditions—that he took instruction in Tamil from Agastya and made a pilgrimage to Kasi. Nakkirar, of course, agreed, and revised his knowledge of Tamil under the tuition of Agastya.

As Nakkirar was going to Benares in fulfilment of the second condition, he was seized by a goblin and shut up in a cave. It was then that he composed the *Tirumurugarruppadai*, and was released from his distress by the grace of Tiru Muruga. When he had gone as far as Kalahasti on his way to Kasi, he was permitted by the Lord to return home. Absolved thus from all his sins, Nakkirar became a greater poet than before, and was given a position of equality with Kapila and Bharana.

A modern critic may find it difficult to believe that these damaging stories about a highly erudite man can be anything but absurd, but they illustrate very clearly the disastrous effect of over-developing the intellect at the sacrifice of the finer things of the spirit. They only emphasize the truth that the fear of the Lord is the beginning of all understanding. The lustre of the lamp is borrowed from the sun—who is the source of all light—and it would be ridiculous on the part of the lamp to presume that it can eclipse the sun.

TIRUMURUGARRUPPADAI

The Poem.

After having considered the poet so far, let us now consider the poem. The *Tirumurugarruppadai* belongs to one of the several groups of poems making up the *sangham* school of Tamil poetry. It belongs to the variety called *arruppadai*. The word *arruppadai* is formed out of the two words *aru* (அரு)—path—*padai* (படை)—making one follow. In this literary variety, a dancer, bard, or any other similar person, who has earned wealth from a patron, happening to come across another person of the profession, directs that person to the same patron in order that that person might reap a similar profit. In the *Tirumurugarruppadai*, the wealth earned is the imperishable wealth of salvation, the patron is Sri Subrahmanya himself, and the bards that meet are a person who has gained salvation and a person who seeks to gain it.

Thus the poem is an intensely religious one. Its object is contained in lines 61 to 66, which I have translated thus:—“By reason of the meritorious deeds which, as a matter of routine and of your own free will, you have performed in many previous births, and which, by enabling a person to follow the dictates of true wisdom, lead him to the feet of the Lord, i. e., salvation, where he forsakes the consciousness of separateness, if you have come to entertain, with a pure heart, a decided longing for that goal of salvation, then, by reason of those meritorious deeds, again, this sweet desire for salvation swaying your pure mind, which has become disgusted with the transitory pleasures of heaven and earth, will at once generate in you true wisdom, by means of which you will attain salvation.” I have remarked, in the note on these lines, that they contain a summary of the fundamental principles of Hinduism, and have attempted to substantiate the remark. The reader is referred to that note for further light on this part of the subject.

If meritorious deeds lead to wisdom, the most meritorious deed is the worship of Tiru Muruga (Sri Subrahmanya) in any one of his six camps, viz., (1) Tirupparankunram, (2) Tirucciralaivay, (3) Tiruvavinangudi, (4) Tiruveragam, (5) Every Hill, and (6) Pazhamudirsolai. Different forms of worship are followed in these different places—the forms depending, not on the imaginary racial differences between Aryan and Tamil, but on the environment, the spiritual condition of the worshippers, and the varied aspects in which the God appears in those places. The devotee will be blessed in whatever form and in whatever place he may offer his worship. Such is the spiritual significance of the poem.

As a work of art, the poem contains several of the *rasas*—emotions—which must mark a work of note. Witness, for instance, the pretty pastime of the celestial damsels on the slopes of Tirupparankunram (ll. 12 to 41), and its disgusting contrast, the devil-dance of Tunangai (ll. 47 to 56). Again, the Kurinji worship described in lines 226 to 244 excites emotions different from either of the foregoing. The description of the waterfalls at the end of the poem (ll. 295 to 316) is an excellent example of the sublime in poetry. The more mechanical and superficial ornaments—such as alliteration and onomatopoeia—occur, of course, throughout the poem in endless variety and abundance. Finally, every page of the poem scintillates with pen-pictures of unsurpassed vividness.

To the student of the history of the Tamil language, the poem affords boundless scope for research. Much of its language is archaic, but all of it is full of Anglo-Saxon vigour and simplicity. It contains very few ponderous polysyllables, and its little words are crisp and smart, with nothing foppish or effeminate about them. Its partiality for compounds is highly pronounced, and the paucity of its terminations and inflexions is in striking contrast with the plethora of mediaeval and modern Tamil.

TIRUMURUGARRUPPADAI

Other works of the Author

Nakkirar is responsible for another descriptive poem—the *Nedunalvadai*—in the *sangham* group. There are also stray stanzas of his in the *Agam*, *Puram*, *Narrinai* and *Kuruntogai* of the *sangham* group. He is, in addition, the accredited author of *Naladi-narrpadu* (not available now), *Kailai-padi-Kalatti-padi-antadi*, *Kopa-p-pirasadam*, and *Ingoi-malai-yezhu-padu* in Tamil. He is said to have written the first commentary on *Iraiyanaṟ Akapporuḷ*—a commentary which has come down to us with innumerable alterations. It is believed that a Sanskrit work of his in praise of the Goddess of Kalahasti exists in manuscript in the Tanjore Sarasvati Mahal library.

TIRUMURUGARRUPPAI

TEXT, TAMIL PARAPHRASE, ENGLISH TRANSLATION
AND
NOTES.

திருமுருகாற்றுப்படை.
TIRUMURUGARRUPPADAI.

க. திருப்பரங்குன்றம்.
I. TIRUPPARANKUNRAM.

Text.

உலகமுவப்ப வலனேர்பு திரிதரு
பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண் டாஅங்
கோவற விமைக்குஞ் சேண்விளங் கவிரொளி
யுறுநர்த் தாங்கிய ம.சனுடை நோன்றுட்
5 செறுநர்த் தேய்த்த செல்லுறழ் தடக்கை
மறுநில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்

Tamil Paraphrase.

ஆன்மாக்கள் மகிழும்படி எழுந்து (மகாமேரு கிரியைப்) பிரதக்ஷிணம் செய்யும் பலசமயத்தாரும் புகழும் சூரியன் கடலினிடத்தே காணப்பட்டாற்போல, (இருவகை இந்திரியங்களும் தாங்கள் செல்லுதற்கு உரிய பொருளினிடத்தே) சென்று தங்குதலில்லையாகும்படி கண்களை மூடி (மனசினாலே) பார்க்கப்படும் பிரகாசித்தின்ற ஒளியையும், (கண்ணினாலே பார்க்கிறவர்களுக்குத்) தூரத்திலே விளங்குகின்ற ஒளியையும், தண்ணைச்சார்ந்தவர்களைப் (பிறவிக் கடலிலே விழாமல்) தாங்கும் பொருட்டு (அவர்களிடத்துள்ள) அறியாபையைக் கெடுக்கும்

English Translation.

Like the sun seen in the sea—the sun who is praised by men of many creeds and who, rising to the delight of mankind, circumambulates Mount Meru by the right, he (Tirumuruga or Subrahmanya) has a dazzling splendour which is seen inwardly by those who close their eyes in concentration deep enough to turn away their organs from the objects of sense—a dazzling splendour which is also visible from afar to those who see with their

Notes.

1. 1 உலகம்—mankind: உவப்ப—rejoicing: உலகம் உவப்ப—so that mankind may rejoice: வலன்—by the right: ஏர்பு—rising: திரிதரு—circumambulating: வலன் திரிதரு—circumambulating (Mount Meru) by the right.

1. 2. பலர்—many: புகழ்—praise: ஞாயிறு—the sun: பலர் புகழ் ஞாயிறு—the sun who is praised by men of many creeds: திரிதரு qualifies ஞாயிறு. The sun and the other planets are said to revolve round Mount Meru keeping it always to the right. கடல்—the sea: கண்டு—seen: ஆங்கு—like: கடற்கண்டாங்கு—like (the sun) seen in the sea.

1. 3. ஒ—சென்று தங்குதல்—reaching and settling: அற—being without: இமைக்கும்—closing the eyes: சேண்—all round, very far: விளங்கு—அவிர்—visible: ஒளி—light. ஒவற விமைக்குஞ் சேண்விளங்கவிரோளி must be broken up into two parts, i. e., (1) ஒ அற இமைக்கும் அவிர் ஒளி—the light which makes itself visible to people internally by acting upon them in such a way that they close their eyes and prevent their organs of sense and action from functioning with reference to the appropriate objects of sense; (2) சேண் விளங்கு ஒளி—the light visible from afar to the physical eye. The light of Muruga is like that of the sun seen in the sea. The simile has to be amplified thus:—(1) Just as the sun dispels material darkness, so Muruga dispels the mental darkness of those who concentrate their attention on him. (2) To those who see him with the physical eye, his body glows like the rosy sun of dawn, and the peacock on which he sits glows like the emerald sea.

Organs (Indriyas) are divided into two classes—(a) the five internal organs of sense (ஐம்பொறிகள் or ஞானேந்திரியங்கள்) i. e., (1) மெய்—organ of touch, (2) வாய்—organ of taste, (3) கண்—organ of sight, (4) மூக்கு—organ of smell, and (5) செவி—organ of hearing: and (b) the five external organs of action (ஐர்மேந்திரியங்கள்), i. e., (1) வாக்கு—

Text.

- கார்கோண் முகந்த கமஞ்சுன் மாமழை
 வாள்போழ் விசும்பில் வள்ளுறை சிதறித்
 தலைப்பெய றலைஇய தண்ணறுங் கானத்
 10 திருள்படப் பொதுளிய பாரை மாரஅத்
 துருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பின்
 மால்வரை நிவந்த சேணுயர் வெற்பிற்

Tamil Paraphrase.

வலியினையுடைய பாதத்தையும், பகைவராகிய அசுரர்களை
 வதைத்த இடியைப்போலும் பெருமையினையுடைய கையினையும்
 உடைய, மறக்கற்பில்லாத அறக்கற்பினையும் ஒளிபொருந்திய
 நெற்றியையும் உடையவளின் கணவன்; கடலினிடத்தே நீரை
 உட்கொண்டதனால் நிறைந்த தொந்திரியையுடைய பெரிய
 மேகங்கள் திங்களும் ஞாயிறும் இருளை கீக்கும் ஆகாயத்தே
 பெரிய துளிகளை முற்படச் சிதறி, கார்க்காலத்து முகற்பெய
 லைச் சொரிந்த குளிர்ந்த வாசனை பொருந்திய காட்டிடத்து
 இருள் உண்டாகும்படி தழைத்த பெருத்த தூரினையுடைய
 செங்கடம்பினது தேருருள் போலும் (வட்டமாகிய) பூவினிலே
 தொடுக்கப்பட்ட குளிர்மையாகிய மலை அசையும் மார்பினை
 யுடையவன். பெருத்த மூங்கில்கள் வளர்ந்த தேவருலகம்வரை

English Translation.

physical eye. He has feet whose strength supports his
 votaries and dispels their ignorance. He has arms
 which have quelled inimical demons and, therefore,
 match the thunderbolt in might. He is the husband of
 the damsel whose forehead is bright and whose chastity
 is not of the stern but gentle type. He has a chest
 on which there rolls a cool garland of the flowers—
 round like chariot-wheels—of the sengadambu tree, which
 has a stout trunk and is covered with foliage so dense
 as to envelop in gloom the forest-area rendered cool
 and fragrant by the primary showers poured down on
 it from the big clouds that, fully laden with the watery

Notes.

mouth, (2) பாதம்—feet, (3) பாணி—hands, (4) பாயு—anus, and (5) உபத்தம்—organs of generation. The jnanendriyas receive impressions which are translated into expressions by the karmendriyas. Corresponding to the 5 sense-organs, there are five subtle elements (tanmatras—ஐம்புலன்கள்), i. e., (1) சப்தம்—ஒசை—sound, (2) ஸ்பர்சம்—ஊது—touch, (3) ரூபம்—ஒளி—light, (4) ரஸம்—சுவை—taste, and (5) கந்தம்—நாற்றம்—smell. These five subtle elements inhere respectively in the five gross elements—panca-maha-bhutas—ஐம்பெரும் பூதங்கள்—(1) ஆகாசம்—விசும்பு—ether, (2) வாயு—காற்று—air, (3) தேஜஸ்—தீ—fire, (4) அப்பு—நீர்—water, and (5) பிருதிவி—நிலம்—earth. Thus we see that these 20 tattvas, i. e., principles or categories, viz., the 5 jnanendriyas, the 5 karmendriyas, the 5 tanmatras, and the 5 mahabhutas, are very intimately connected. The manas or mind is the 21st principle, and it rules over the Indriyas. If the mind is controlled, the Indriyas are ipso facto controlled; and if the Indriyas are controlled, the material world made up of the subtle elements and the gross elements will be brought under subjection. When this is achieved, a person's vision is turned inward, and he sees the glorious effulgence of God filling the chambers of his heart. This is seeing God in the saguna aspect, i. e., under a form and name, though the form and name be merely effulgence (Jyotis). God in the nirguna form can be only realized as identical with everything—including the jiva. This alone is moksha or salvation in the strict sense according to Sankara's advaita. But according to the other schools of Hindu Philosophy, the jivatma has an existence apart from God, and the jivatma or jiva attains salvation by "taking shelter under the feet of God". The saguna Brahman seen within the cavity of the heart may be merely a glow of light—as already mentioned—or God endowed with face, hands, feet and other well-defined features. He may be Garu-

Text.

- கிண்கிணி கவைஇய வெண்ணெஞ் சீறடிக்
 கணைக்கால் வாங்கிய துசப்பிற் பணைத்தோட்
 15 கோபத் தன்ன தோயாப் பூந்துகிற்
 பல்காசு நிரைத்த சில்கா முல்குற்
 கைபுனைந் தியற்றாக் கவின்பெறு வனப்பி
 னாவலொடு பெயரிய பொலம்புனை யவிரிழைச்

Tamil Paraphrase.

உயர்ந்த மலையின் கண்ணே, சிறு சதங்கை குழந்த ஒள்ளிய
 சிவந்த சிறிய அடியினையும், நிரண்ட காலினையும், வளைந்து
 துவளும் இடையினையும் மூங்கில்போலுந் தோளினையும், தம்
 பலப் பூச்சிபோல் சாயம் காய்ச்சாது (இயற்கையாகவே)
 அமைந்த அழகிய கிறத்தினையுடைய புடைவையையும், பல
 இரத்தினங்களைக் கோத்த சில வடங்கனையுடையதான ஆபர
 ணத்தை அணிந்த அல்குலையும், ஒருவர் கையினிலே சிறப்பித்
 துப் பிறப்பியாத அழகை (த்தமக்கியல்பாக) ப்பெற்ற அழ
 கினையும், (சாம்பூதம் என்று) நாவலொடு அடுத்துப் பெயர்
 பெற்ற பொன்னினிலே செய்யப்பட்டு விளங்கும் ஆபரணத்

English Translation.

vapour sucked up from the sea, have first discharged
 it in thick drops upon the firmament whose darkness
 is dispelled by the sun and the moon. In the woods
 of a mountain, overgrown with big bamboo trees and
 towering up to heaven, there are gathered together many
 celestial damsels. They have bright, rosy, tender, feet
 encircled with tinkling anklets; they have rounded shanks,
 a curved, gently swaying waist and gorgeous shoulders.
 They wear garments which are inwrought with floral
 designs, and which, without being dyed, are of the
 beautiful natural purple colour of the Indragopa. Their
 groin bears round it a girdle of several strands strung
 with numerous gems. Their beauty, even when unadorned,
 is adorned most. They deck themselves in orna-
 ments made of the finest gold—Jambunada—which glow

Notes.

darudha (திருமால்) Vṛshabharudhā (மூக்கண்ணன்) or Mayur-arudha (முருகன்). But, whatever he is, he can only be seen with the mental eye (துகக்கண்—jñānacakṣus or divyacakṣus). If the physical eye (புகக்கண்—bhūlacakṣus) should see him, it should be endowed with a special power. This is clear not only from the Gita (xi. 8), but also from the Sivajñānabodha, sūtra 9. It seems to me, therefore, that the phrase சேனை வினங்கு ஒளி (l. 3) does not refer to a sight of the Lord in his actual real form, but only to a sight of him in his images, made of stone, metal or other material. It seems to me, at the same time, that, when God appears on earth in ordinary human form, he makes himself visible to the physical eye: examples, Sundaesvara, Rama, Krishna. This line is an epitome of the Yoga system of Hindu Philosophy.

l. 4. உறுநர்—devotees: தாங்கிய—supporting: மகன்—ignorance: உடை—breaking up: கோன்—strong: தான்—feet: உறுநர்...தான்—feet strong enough to support his votaries and dispel their ignorance.

l. 5. செறுநர்—enemies: தேய்த்த—that has crushed: செல்—thunderbolt: உறழ்—rivalling: தட—mighty: கை—arm. செறுநர்...கை—arm rivalling the thunderbolt in might on account of its having subdued the inimical demons. The thunderbolt is the weapon par excellence which causes the periodical destruction of the demons (asuras) by Indra.

l. 6. மறு—sternness: இல்—without: கற்பின்—having a chastity: வான்—bright: நுதல்—forehead: வாணுசல்—one having a bright forehead: கணவன்—husband. மறு...கணவன்—the husband of the one whose chastity is not stern and whose forehead is bright. The person referred to is Devayāna—daughter of Indra—and the senior consort of Muruga. கற்பு (chastity) is of two types—மறம் (the stern) and ஆறம் (the gentle). Draupadī and Kannaki represent the former type, while Sita and Devayāna represent the latter. Devayāna is the creative and preservative power of Sri Subrahmanya.

l. 7. காரகோன்—the sea: முகத்த—முகத்ததனுலுண்டாகிய—caused by drawing up the water: கமம்—full: குல்—pregnancy: மா—big: மழை—clouds. கார்...மழை—the heavy clouds big with child of water sucked up from the sea.

Text.

- சேனிகந்து விளங்குஞ் செயிர்தீர் மேனித்
 20 துணையோராய்ந்த விணையீ ரோதிச்
 செங்கால் வெட்சிச் சிறிதழிடை யிடுபு
 பைங்காட் குவளைத் தூவிதழ் கிள்ளித்
 தெய்வ வுத்தியொடு வலம்புரி வயின்வைத்துத்
 திலகந் தைஇய தேங்கமழ் திருதுதன்
 25 மகரப் பருவாய் தாழமண் ணுறுத்துத்

Tamil Paraphrase.

தையும், தூர பூமியைக் கடந்து விளங்கும் மாசற்ற நிறத்தையும் உடைய, (கண்டார்க்கு) அச்சத்தை வருவிக்கும் தெய்வப் பெண்கள் பலருங் கூடி, ஆயத்தார் வகிர்ந்த, கடையொத்த, நெய்ப்பிணையுடைய, மயிரிலே சிவந்த காலையுடைய வெட்சியின் சிறிய பூக்களை (விடு பூவாகத் தூவி) அவைகளினிடையே பசுமையாகிய தண்டிணையுடைய குவளையினது பரிசுத்தமாகியஇதழ்களைக் கிள்ளிவிட்டு, சீதேவியென்னுந் தலைக்கோலத்துடனே வலம்புரி வடிவாகச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலத்தையும் வைத்தற்கு உரிய இடத்திலே வைத்து, திலகம் இட்ட மணம் நாறுவின்ற அழகிய நெற்றியிலே சுறவினது அங்கார்த வாய்போலச் செய்யப்பட்ட தலைக்கோலம் தங்க அலங்கரித்து,

English Translation.

with a flawless lustre visible afar off. In their sleek tresses with symmetrical ends, combed and parted by their maids, they scatter loose the little flowers of vetchi with red stalks; and, in the interspaces of these, they insert the clean ripped petals of the kuvalai with green stalks; and, in the parts of the head appropriate to them, they fix the ornament called Sridevi and the ornament fashioned like a right-whorled conch; suspended low over their sweet-smelling, beautiful, forehead impressed with the tilaka, there is another head-ornament looking like the open jaws of the shark; in their spotless hair done into a perfect knot, they insert the large and cool champaka flowers. and overlay them with bright bunches of marudam flowers having dark petals outside and white petals inside; round their hair-knot they wreath a garland of red buds which springing

Notes.

1. 8. வான்—light, here used metonymically for the heavenly bodies possessing light, i. e., the sun and the moon. போழ்—dispelling: விசம்பின்—in the sky: வன்—thick: உறை—drops: சிதறி—sprinkling or scattering.

1. 9. தலைப்பெயல்—first showers: தலை இய—having poured down and ceased: தண் cool: நறு—fragrant: கானத்து—in the forest.

1. 10. இருள்—darkness: பட—to overspread: பொதளிய—flourishing with thick foliage: பரரை—having a stout trunk: மரா அத்து—of the mara (sengadambu) tree.

1. 11. உருள்—உருள்போல—like a chariot-wheel: பூ—பூவினல்: with flowers: தண்—cool: தார்—garland: புரளும்—rolling: மார்பினன்—one having a chest.

1. 12. மால்—big: உரை—bamboos: நிவர்த—overgrown: சேண்—heaven: உயர்—towering up: வெற்பில்—on the mountain.

1. 13. கிண்கிணி—Skt. kinkini—tinkling anklets: கவைஇய—encircled: ஒன்—ஒள்ளிய—bright: செம்—red: சீறடி—small feet.

1. 14. கணைகால்—rounded shanks: வாங்கிய—curved and gently swaying: நுகப்பு—waist: பணை தோள்—gorgeous shoulders.

1. 15. கோபத்து—of the insect called gopa—Skt. Indra. gopa, an insect of red colour, called தம்பலப்பூச்சி in Tamil. The Tamil name itself seems to have been derived from the colour of the insect, which is red like chewed betel (தம்பலம்). அன்ன—like: தோயா—not artificially dyed: பூ—flowers: துகில்—garments.

1. 16. பல்—many: காக—gems: நிரைத்த—strung together: சில்—a few: கரழ்—strands: சில்காழ்—a belt with a few strands. The belt referred to here may be either a mekhala (மேகலை) or kanci (காஞ்சி)—the definition of neither being quite clear or consistent. Mahesvara's commentary on.

Text.

- துவர முடித்த துகளறு முச்சிப்
 பெருந்தண் சண்பகஞ் செரீஇக் கருந்தகட்
 டுளைப்பூ மருதி னொள்ளிண ரட்டிக்
 களைக்கலின் நெழுதரு கீழ்கீர்ச் செவ்வரும்
 30 பிணைப்புறு பிணையல் வளைஇத் துணைத்தக
 வண்காது நிறைந்த பிண்டி யொண்டளிர்
 நுண்பூ னாகத் திளைப்பத் திண்காழ்
 நறுங்குற டுரிஞ்சிய பூங்கேழ்க் தேய்வை
 தேங்கமழ் மருதிணர் கடுப்பக் கோங்கின்
 35 குவிமுடி பிளமுலைக் கொட்டி ளிரிமலர்

Tamil Paraphrase.

(வேண்டுவன கூட்டி) முற்ற முடித்த குற்றமற்ற கொண்டை
 யிலே பெரிய குளிர்ச்சியுடைய சண்பகப்பூவைச் செருகி, புறத்
 திலே கரிய இசையும் அகத்திலே துய்ப இசையும் உடைய
 மருதினது ஒள்ளிய பூங்கொத்துக்களை அதன்மேல் இட்டு,
 பச்சென்ற அநுப்புகளினின்றும் மேலே போர்த் அழகு
 பெற்றுத் தோன்றுகின்ற நீரின் கீழே நின்ற சிவந்த அரும்
 பைக் கட்டிய மாலையை அத்தக் கொண்டையிலே வளையச்
 சுற்றி, அழகிய காதிலே தம்மில் ஒக்கும்படி பொருந்த இட்டு
 நிறைந்த அசோகினது ஒள்ளிய தளிர் நுண்ணிய ஆபரணத்தை
 யுடைய மார்பிலே அசைய, திண்ணிய வைரத்தையுடைய வாசனை
 பொருந்திய சந்தனக்கட்டையைத் தேய்த்த பொலிவாகிய நிறத்
 தையுடைய குழம்பை மணங்கமழ்கின்ற மருதம்பூவை அப்பினுற்

English Translation.

up beautifully out of their green filaments, have stood
 under water. The bright sprouts of the flourishing asoka
 tree, which are stuck on their beautiful ears—so as to be
 in perfect harmony with them, dangle on their chests
 shining with delicate ornaments; on their breasts, tender
 like the conical buds of kongu blossoms, is applied, like
 a layer of sweet-smelling marudam flowers, a coating of

Notes.

Amarakosa cites from an unnamed source a stanza which means, "The Kanci has one strand, the mekhala eight strands, rasana sixteen and the kalapa twenty-five."

l. 17. கை—கையினால்—with the hand: புனைந்து—made artistically or artificially: இயற்றா—not made: கவின்—beauty: கை.. வனப்பு—beauty, which is beautiful by nature, and not made so by the skilful work of human hands.

l. 18. நாவலொடு—agreeably to the naval—Skt. jambu—the rose-apple: பெயரிய—named: பொலம்-பொன்—gold: நாவ... லம்—gold named agreeably to the naval (jambu), i. e., jambunada (ஜாம்பூநத)—gold of the highest quality, of which the Devas make their ornaments. The origin of jambunada is given thus in the Bhagavata Purana:—"The Mountain Meru—which is in the centre of Jambudvipa—is supported by four other mountains, each of which has a tree growing upon it. The rose-apple tree is one of these trees. The fruits growing on it are like huge elephants—all flesh and no bone: and, falling from a great height, they are crushed and made to give out their juice which flows down the mountain as a river called Jambu. The mud between its two banks, saturated with the essence of its waters, and acted upon by the sun and air, becomes the gold called jambunada of which the ornaments of the gods are made" (V. 16.4-21, adapted). .

அவ்நர்—shining: இழை—ornaments.

l. 19. செண்—great distance: இகந்து—going beyond: விளங்கும்—appearing: செயிர்—flaw: தீர்—without: மேனி—lustre.

l. 20. துணையோர்—companions: ஆய்ந்த—combed and parted: இணை—symmetrical: ஈர்—sleekness: ஒதி—tresses.

l. 21. செங்கால்—red-stalked: வெட்சி—vetchi, a kind of plant: சிறிதழ்—little flowers: இடை—in the interspaces: இடுபு—inserting.

Text.

வேங்கை துண்டா தப்பிக் காண்வா
 வெள்ளிற் குறுமுறி கின்றபு தெறியாக்
 கோழி யோங்கய வென்றடு விறற்கொடி
 வாழிய பெரிதென் றேத்திப் பலநுடன்
 40 சீர்திகழ் சிலம்பகஞ் சிலம்பப் பாடிச்
 ருரா மகளி ராடுஞ் சோலை
 மந்தியு மறியா மரன்பயி லடுக்கத்துச்
 சுரும்பு முசாச் சுடர்ப்பூங் காந்தட்

Tamil Paraphrase.

போல கோங்கினது குவிந்த அரும்பைப் போலும் இளமையா
 கிய முலையிலே அப்பி, வேங்கையினது விரிந்த பூவினது துண்
 ணியதானை அதன்மேல் அப்பி, விளவினது சிறியதளிரைக்கிள்ளி
 அழகுவா ஒருவர் மேல் ஒருவர் தெறித்து, (தப்பாமற் பட்ட
 பொழுது) வஞ்சியாமல் எதிர்நின்று அடுகின்ற வெற்றியையு
 டைய கோழி மேலாய் நின்ற கொடியானது நெடுங்காலம்
 வாழக்கடவது என்று வாழ்த்தி, சிறப்பு விளங்கும் மலையிட
 மெல்லாம் எதிரொலி செய்யும்படி பாடியாடும் சோலையினை
 யுடைய, (மாமேறுந் தொழிற் சிறப்பினையுடைய) மந்திகளும்
 (மாச்செறிவினாலே) ஏறியறியாத மாங்கள் நெருங்கிய பக்க

English Translation.

finely-coloured sandal paste, prepared by grinding a thick,
 hard, fragrant piece of sandal-wood; and, on this layer
 of sandal-paste, they spread the fine pollen of full-
 blown vengai blossoms; then they nip off the little
 leaves of the wood-apple and scatter them charmingly
 over one another. Doing so, they bless with long life
 the banner on which is inscribed the figure of a cock
 which kills its enemy in a clean fight, face to face, and
 comes out of it with victory. At the same time, they
 sing and dance so lustily that they make the whole
 neighbourhood of these renowned mountain-regions ring

Notes.

1. 22. பைந்தான்—green-stalked: குவளை—Skt. kuvalaya—water-lily: தூ—தூய—clean: இதழ்—leaves: கிள்ளி—nipping off

1. 23. செய்வவத்தி—சீதேவி—a kind of ornament for the head: வலம்புரி—conch having whorls running clock-wise: வயின்—in the form of: this refers to another head-ornament: வைத்து—fixing.

1. 24. திலகம்—Skt. tilaka—caste-mark on the forehead: தைஇய—impressed: தேங்கமழ்—sweet-smelling: திரு—handsome: துதல்—forehead.

1. 25. மகர—Skt. makara—a shark or crocodile: பகு—open: வாய்—mouth: மகரப்பகுவாய் is another head-ornament: it takes its name from its appearance: தாழ்—low: மண்ணுறுத்து—adorned.

1. 26. துவர—fully: முடித்த—charmingly perfected: துகள்—fault: அறம்—free from: முச்சி—hair done into a knot.

1. 27. பெரு—big: தண்—cool: சண்பகம்—Skt. campaka—a yellow, fragrant, flower: செசீஇ—செருகி—inserting: கரு—black: தகடு—external petals.

1. 28. உள்—internal: ஐ—white: பூ—petal: மருதின்—of. the marudam: ஒன்—bright: இணர்—bunches of flowers: அட்டி—placing.

1. 29. கிளை—filaments: கவின்று—beautifully: எழுதரு—springing up: கீழ் நீர்—நீர்க்கீழ்—under water: செ—red: அருமய—buds.

1. 30. இணைப்பு—wreathing: உறு—undergoing: பிணையல்—garland: வளைஇ—wreathing round: துணை—match: தக—fit.

1. 31. வீண்காது—beautiful ears: கிறைந்த—flourishing: பிண்டி—Skt. pindi—the asoka, a tree with red flowers: ஒன்—ஒன்னிய—bright: தளிர்—sprouts.

Text.

- 45 பெருத்தண் கண்ணி மிலைந்த சென்னியன்
 பார்முதிர் பனிக்கடல் கலங்கவுள் புக்குச்
 சூர்முத றடிந்த சுடரிலை நெடுவே
 லுலறிய கதுப்பிற் பிறழ்பற் பேழ்வாய்ச்
 சுழல்விழிப் பசுககட் சூர்த்த நோக்கிற்
 கழல்கட் கூகையொடு கடும்பாம்பு தூங்கப்
- 50 பெருமுலை யலைக்குங் காதிற் பிணர்மோட்
 நெருகெழு செலவி னஞ்சுவநு பேய்மகள்

Tamil Paraphrase.

மலையிடத்து நின்ற, செங்காந்தளினை வண்டுகளும் மொய்
 யாத நெருப்புப் போலும் பூவினாலே தொடுக்கப்பட்ட பெரு
 மையாகிய குளிர்ச்சியையுடைய மாலையைச் சூடிய திருமுடி
 யினை உடையவர். பாறைநிலம் முற்றுப்பெற்ற குளிர்மையா
 கிய கடலானது தன்னிலை குலையும்படி உள்ளே புருத்த,
 காய்ந்த மயிரினையும், சிரையொவ்வாத பல்லினையும், பெரியவா
 யினையும், கோபத்தாற்சுழலும் விழியினையும், பசிய கண்ணினை
 யும், அச்சத்தைத்தருவதாகிய பார்வையினையும், பிதுங்கிய கண்
 னையுடைய கூகையுடனே கடிய பாம்பு தூங்குகலினாலே பெரிய
 சனங்களை வருத்துகின்ற காதினையும், காடுமுரடான வயிற்றி
 னையும், கோபம் பொருந்திய நடையினையும் உடைய, (கண்ட
 வர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும் பேயாகிய மகள் இரத்தத்தை

English Translation.

with the noise of their revelry. On the slopes of this
 mountain, which is so thickly wooded that even monkeys
 have not climbed the trees in them, grows the senkan-
 dal, whose flowers, untouched by bees and red like fire,
 make up the cool big chaplet worn by him. He is the
 ever-youthful Muruga, wielding a red weapon—the long
 and flaming leaf-shaped spear of immeasurable spotless
 fame won by performing feats of clean triumph like
 plunging into the cool sea beyond the rocky shore in such

Notes. .

l. 32. நுண்—நுண்ணிய—delicate: பூண்—ornaments: ஆகம்—chest: திளைப்ப—dangling: திண்—திண்ணிய tough: காத்—hardness.

l. 33. நறு—fragrant: குறடு—piece of wood: உரிஞ்சிய—ground: பூ—beauty: கேழ்—colour: தேய்வை—paste (lit. thing produced by grinding).

l. 34. தேங்கமழ்—emitting a sweet smell: மருது—the marudam: இணர்—flowers: கடுப்ப—like: the comparison between the sandal paste and the marudam flowers is in respect of colour: கோங்கின்—of the kongu tree.

l. 35. குவி.குவிந்த—conical or tapering: முகிழ்—bud: இள—small: முலை—breasts: கொட்டி—smearing: விரி—full-blown: மலர்—blossoms.

l. 36. வேங்கை—a tree: நுண்—fine: தாதா—pollen: அப்பி—spreading thick: காண்—beauty: வர—setting forth.

l. 37. வெள்ளில்—the wood-apple: குறு—little: முறி—sprout: கிள்ளுபு—nipping: தெறியா—scattering.

l. 38. கோழி—cock: ஒங்கிய—standing high: வென்று—engaging in fair fight: அடு-அடுகின்ற—killing: cf. Skt. att, to kill. விறல்—victorious: கொடி—banner.

l. 39. வாழிய—may it live! பெரிது—long: என்று—that: ஏத்தி—blessing: பலர்—many: உடன்—gathering.

l. 40. சீர்—excellence: திகழ்—shining: சிலம்பு—mountain: அகம்—region: சிலம்ப—resounding: பாடி—singing.

l. 41. குர்—fear: அரமகளிர்—celestial damsels: ஆடும்—dancing: சோலை—woods.

l. 42. மந்தியும்—even monkeys: அறியா—not experienced (climbing): மரன்—மரம்—trees: பயில்—growing thick: அடுக்கத்து—on the hill-slopes.

l. 43. சுரும்பு—bees: மூசா—not settling on: சுடர்-சுடர் போன்ற—fire-like, i. e., red: பூ—flowers: காந்தன்—a tree, the most favourite one of Muruga.

Text.

குருதி யாடிப் கூருசூர்க் கொடுவீரற்
கண்டொடர் டுண்ட கழிமுடைக் கருந்தலை
யொண்டொடித் தடக்கையி னேந்தி வெருவா .

55 வென்றடு விறற்களம் பாடித்தோள் பெயரா
நிணந்தின் வாய டுணங்கை தூங்க
விருபே ருருவி னொருபே ரியாக்கை
யறுவேறு வகையி னஞ்சுவா மண்டி

Tamil Paraphrase.

அனேந்த கூரிய நகத்தையுடைய கொடிய விரலினாலே கண்
ணைத் தோண்டி உண்ணப்பட்ட மிகுந்த முடை நாற்றத்தை
யுடைய கரிய தலையை ஒள்ளிய வளையையுடைய பெரிய கையி
லேயெடுத்து, (அசுரர்களுக்கு) அச்சந் தோன்றும்படி வஞ்சி
யாமல் எதிரின்று கொல்கின்ற வெற்றிக்களத்தைப் பாடி,
தோளை அசைத்து நிணத்தைத் தின்ற வாயினையுடையளாய்,
துணங்கைக் கூத்தாட, (சூரன் பதுமன் என்னும்) இரண்டு
பெயர்களுையுடைய வடிவமாகிய ஒரு பெரிய சரீரம் - அற்று
வேறும்படி அச்சந் தோன்ற நெருங்கி, சூரனாகிய தலைவனைக்
கொன்று ஒளிர்கின்ற இலைத்தொழிலையுடைய நெடிய வேலா
கிய, அசுரர்களுடைய நல்ல வெற்றி குன்றும்படி கீழ்நோக்
கிய பூங்கொத்துக்களையுடைய மாவாகிய முடிவை வெட்டிய,

English Translation.

a violent way as to make the sea shrink within itself,
and dreadfully approaching and killing the Asura-chief
Surapadma there by rending in twain his big body with
two forms and names (Sura and Padma), and belittling
the glory of the Asuras by felling down their ancient
mango tree with its bunches of flowers hanging tip down-
wards. When these feats were performed, the terrific
she-ghoul set up the dance of tunangai, singing, so as
to strike terror into the hearts of the Asuras, the song of
the victorious battle in which the enemy is killed after
a fair and clean face-to-face fight. She had dry hair,
irregular rows of teeth, a gaping mouth, eye-balls rolling

Notes.

1. 44. பெரு—big: தண்—cool: கண்ணி—wreath: மிலைந்த—crowned: சென்னியன்—one having a head.

1. 45. பார்—rock: முதிர்—ending: பணி—cool: கடல்—sea: சுவங்க—to be agitated intensely: உள்—in: புக்கு—plunging.

1. 46. சூர்—Surapadma: முதல்—the chief: தமிழ்த—that had killed: சுடர்—flaming: இலை—leaf (shaped): கெடு—long: வேல்—spear: the spear is the jnanasakti (power of wisdom) of Muruga.

1. 47. உலறிய—dry: கதுப்பு—hair: பிறழ்—irregular: பல்—teeth: பேழ்—gaping: வாய்—mouth.

1. 48. சழல்—rolling: விழி—eye-balls: பசு—green: கண்—eyes: சூர்த்த—frightening: கோக்கு—looks.

1. 49. சழல்—squeezed out and bulging: கண்—eyes: கூகை—owl: ஒடு—with: கடு—cruel: பாம்பு—snake: தூங்க—owing to hanging.

1. 50. பெரு—big: முலை—breasts: அலைக்கும்—that gives pain to: காது—ears: பிணர்—rugged, uneven: மோடு—belly.

1. 51. உரு—fear: கெழு—rising: செலவு—gait: அஞ்சு—fear: வரு—arising: பேய்மகள்—she-ghoul.

1. 52. குருதி—blood: ஆடிய—that had dabbled: கூர்—sharp: உகிர்—nails: கொடு—cruel: விரல்—fingers.

1. 53. கண்—the eyes: தொட்டு—having been dug out: உண்ட—that had been eaten up: சழி—very: முடை—smell of putrid matter: கரு—black: தலை—skull.

1. 54. ஒன்—bright: தொடி—bangle: தட—big: கையில்—in the hand: ஏத்தி—holding: வெரு—fear: வரு—arising.

1. 55. வேன்று—fighting a clean face-to-face fight: அடு—killing: விறல்—victory: கனம்—field, i. e., battle; பாடி—singing: தோள்—shoulders: பெயரா—heaving.

1. 56. நிணம்—fat: தின்—eating: வாயன்—woman having her mouth: துணங்கை—a kind of devil-dance: தூங்க—

Text.

- 60 யவுணர் நல்வல மடங்கக் கவிழினர்
 மாமுத றடிந்த மறுவில் கொற்றத்
 தெய்யா நல்லிசைச் செவ்வேற் சேஎய்
 சேவடி படருஞ் செம்ம லுள்ளமொடு
 நலம்புரி கொள்கைப் புலம்பிரிக் துறைபுஞ்
 செலவுநீ நயந்தனை யாயிற் பலவுட
- 61 னன்னர் நெஞ்சத் தின்னசை வாய்ப்ப
 வின்னே பெறுதிகீ முன்னிய வினையே

Tamil Paraphrase.

குற்றமில்லாத வெற்றியினாலாகிய ஒருவராலும் அளந்தறியப் படாத நன்மையாகிய கீர்த்தியையுடைய சிவந்த ஆயுதத்தை யுடைய என்று மிளைபோருமாகிய சுப்பிரமணிய சுவாமி. இப் பேர்ப்பட்டவருடைய மெய்ஞ்ஞானத்தான் பேதபுத்தியைக் கை விட்டுத் தங்கும் திருவடியிற் செல்லுதற்குக் காரணமான நல் வினைகளைப் பல பிறப்புக்களிலும் விரும்பி நிகழ்த்தின கோட் பாட்டானே சிறந்த உள்ளத்தோடே அத்திருவடிக்குச் செல்லுங் கதியை நீ விரும்பியே விட்டாயாயின், நீ முற்பிறப்பிற் கருதிச் செய்த நல்வினையாலே (அநித்தியமாகிய இம்மை மறுமை யின்பங்கள்) பலவற்றையும் வெறுக்கின்ற நன்றாகிய நெஞ்சத்திலுண்டாகிய இனிய மோகேஷச்சையினாலே (சிவஞானம்) இப்போதே வாய்க்க, (அதுகாரணமாக) முத்திபைப் பெறுவை. போரை மேற்கொண்டு கட்டிய அதிதூரமாக உயர்ந்த நெடிய

English Translation.

with fury, green eyes, terrifying looks, and ears which pained her big breasts because the owl with the squeezed-out, bulging eyes and the cruel snake hung down from her ears on to her breasts; she had a rugged belly, and an angry gait. In her hands, which wore bright bangles, she held a black skull, which emitted the insufferable smell of putrid matter, and from which, with her cruel, sharp-nailed fingers which had dabbled in blood, she had dug out and eaten the eye-balls. As she danced, her shoulders heaved, and her mouth was dripping with

Notes.

dancing. Contrast the dance of the divine damsels (ll. 12 to 41 above) with the dance of the she-ghoul (ll. 47 to 56) described almost immediately after. Contrast also the scenery in the two cases, the parties, their appearance and their mood. Contrast, lastly, Sri Muruga as the Lord of Devayana (l. 6) the wearer of cool garlands on the chest (l. 11) and on the head (l. 44) and the hero of the divine damsels (l. 39), with Sri Muruga, the bearer of the flaming spear (l. 46) which has performed terrific feats and roused the fiendish delight of the she-ghoul (ll. 45-61).

l. 57. இரு—two: பேர்—names: உரு—form: ஒரு—one: பேர்—big: யாக்கை—body: a form with one big body and two names—Sura and Padma. The phrase is also explained as “one big body with two shapes”—that of a man and that of a horse—which, again, was Surapadma.

l. 58. அது—to be rent: வேறு—asunder: வகையில்—in such a way as: அஞ்ச—fear: வர—arising: மண்டி—approaching (better ‘attacking’): அது...மண்டி—approaching (attacking) in such a dreadful way as to cause the body to split up and fall asunder: in this case, the phrase will qualify வேல் in l. 61. But the phrase is also explained thus:—அது—six: வேறு—separate: வகையின்—in parts: அஞ்ச வர—causing fear: மண்டி—approaching (attacking): அது...மண்டி—approaching (and attacking) the body in six separate parts. The phrase, in this case, will qualify சேம் in l. 61. In this connection, Naccinarkkiniyar makes the following observations: “When Siva married Uma, Indra went to him and requested him to refrain from sexual intercourse. Siva complied with the request. Unable to break his word, Siva refrained from intercourse and gave some germs of life into the hands of Indra. The (seven) Rshis knew this and received the germs from Indra. But, as it was difficult for them to nurture them in their own bodies, they made an offering of them into the

Text.

செருப்புகன் றெடுத்த சேனுயர் நெடுங்கொடி.
வரிப்புனை பந்தொடு பாவை தூங்கப்
பொருந்தத் தேய்த்த போரு வாயிற்

70

றிருவீற் றிருந்த தினதீர் நியமத்து

Tamil Paraphrase.

கொடிக்கருகே (தூலினாலே) வரிந்து புனையப்பட்ட பந்தினோடு பாவையானது (அறுப்பாரின்மையின்) தூங்கும்படி, போர் செய்வாரை இல்லையாக்குகையினால் (எக்காலமும்) போர்த் தொழில் அரிதாகிய வாயிலையும், இலக்குமி வருத்தமின்றி வசிக்கும் குற்றந்தீர்த்த அங்காடித் தெருவினையும், மாடங்கள் மலிந்த ஏனைத் தெருக்களையுமுடைய மதுரைக்கு மேற்கே அழகினை யுடைத்தாகிய சிறகையுடைய வண்டினுடைய அழகினை யுடைய திரள் கரிய சேற்றினையுடைய அகன்ற வயலிலே முறுக்கு நெகிழ்ந்து, பின்பு தானும் அகவிதழும் தோன்ற மலர்ந்த முள்ளையுடைத்தாகிய தாளையுடைய தாமரைப் பூவிலே

English Translation.

fat. By reason of the meritorious deeds which, as a matter of routine and of your own free will, you have performed in many previous births, and which, by enabling a person to follow the dictates of true wisdom, lead him to the feet of the Lord, i. e., salvation, where he forsakes the consciousness of separateness—if you have come to entertain—with a pure heart—a decided longing for that goal of salvation, then, by reason of those meritorious deeds, again, this sweet desire for salvation swaying your pure mind which has become disgusted with the transitory pleasures of heaven and earth, will at once generate in you true wisdom, by means of which you will attain salvation. There is the city of Madura, at whose gates war has become scarce, because its invaders have been subdued so effectively that there is none left to cut down the well-knit ball of thread and the doll kept suspended by the side of the long banner planted very far aloft as a challenge to rival

Notes.

three fires (Garhapatya, Ahavaniya and Dakshina) which are only different aspects of Siva. Then they took the germs out of the fires and gave them over to their wives. All of them—except Arundhati—swallowed them and became pregnant. When the time for delivery came, they were delivered of their babes on a bed of lotuses in the Lake of Reeds (Saravana). When these six babes were growing there, Indra, forgetting that he had entrusted the germs to the Rshis, hurled his thunderbolt at the babes. Thereupon, the six babes combined themselves into one, attacked Indra and subdued him. Then, when Surapadma had to be killed, the form again split itself up into six parts and attacked him. So says the Purana. See on this point the Paripadal stanza “பாழிநும் பணிக்கடல்”. There are those who would cite from the Puranas accounts different from this one.” The learned Editor of the Pattuppattu—Dr. V. Swaminatha Iyer—notes that these different accounts are given in the கந்தபுராணம் (Kandapurāṇam) and குமாரசம்பவம் (Kumarasambhavam).

1. 59. அசுணர்—Asuras: கல்—great: வலம்—glory: அடக்க—so as to be put down: கவிழ்—having the tips turned down: இணர்—flowers.

1. 60. மா—mango tree: முதல்—ancient: the Asuras sat under this tree—born before them—and performed penance to get the boon that half the strength of the enemies with whom they fought should come over to themselves. தடிந்த—that felled: மறு—flaw: இல்—that is without: கொற்றத்து—of victory.

1. 61. எய்யா—immeasurable: கல்—good: இசை—fame: செ—red, or செய்ய—fine: வேல்—weapon: சேனய்—சேய்—Murgan.

1. 62. சேவடி—holy feet: படரும்—to reach: செம்மல்—elevation: உன்னம்—heart: ஒடு—with.

Text.

மாடமலி மறுகற் கூடற் குடவயி
 னிருஞ்சேற் நகல்வயல் விரிந்துவா யவிழ்ந்த
 முட்டாட் டாமரைத் துஞ்சி வைகறைக்
 கட்கமழ் நெய்த லுதி யெற்படக்
 75 கண்போன் மலர்ந்த காமரு சுனைமல
 ரஞ்சிறை வண்டி னரிக்கண மொலிக்குங்
 குன்றமர்ந் துறைதலு முரிய னதா அன்று.

Tamil Paraphrase.

இராப்பொழுது துயில்கொண்டு, விடியற்காலத்தே தேன்றாறு
 கின்ற நெய்தற்பூவையூதி, ஞாயிறு தோன்றின காலத்தே,
 கண்ணையொக்கவிரிந்த விருப்பமருவின சுனைப் பூக்களிலே
 சென்று ஆரவாரிக்கும் திருப்பரங்குன்றிலே நெஞ்சமர்த்திருத்
 தலுமுரியன். அதுவன்றி.

English Translation.

kings. It has a faultless bazaar-street where Lakshmi sits
 at perfect ease, and a number of other streets full of high-
 storeyed buildings. To the west of this city is Tirupparan-
 kunram, which has extensive fields of black clay, and is
 filled with the hum of beautiful swarms of pretty-winged
 bees which, having slept overnight in lotuses with petals
 unfurled and wide open, and with stalks bristling with
 thorns, awake early in the morning to buzz at the neyda
 flowers fragrant with honey, and, when the sun rises, buzz
 at the flowers which have blossomed forth like eyes in the
 charming tarn close by. This Tirupparankunram is one of
 the places, where Muruga resides worthily and happily.
 There are other places besides.

Notes.

1. 63. நலம்—meritorious acts: புரி—doing: கொள்கை—principle: புலம்—consciousness of separateness or egoism: பிரிந்து—giving up: உறையும்—staying. The consciousness of a separate existence is lost when one attains the feet of the Lord. That the attainment of the feet of the Lord is the attainment of salvation is made clear by many passages in the sacred books of Tamil and Sanskrit.

1. 64. செலவு—goal: நீ—you: நயந்தனை—you have a decided longing for: ஆயின்—if: பல—many (of the transitory pleasures of heaven and earth): உடல்—despising.

1. 65. நன்னர்—purity: நெஞ்சத்து—in the mind: இன்—sweet: நசை—desire: வாய்ப்ப—arising: we must understand சிவஞானம் (true wisdom, knowledge of the Real) as the subject of வாய்ப்ப.

1. 66. இன்னே—at once: பெறுதி—you will get: understand வீடு, மோகம், salvation, as the object of பெறுதி. நீ—you: முன்னிய—voluntarily did: வினையே—owing to the meritorious works. Lines 62 to 66 contain a summary of the fundamental principles of Hinduism. The goal of existence is the attainment of salvation. Salvation is taking one's station at the feet of the Lord. In this condition one gives up the consciousness of separateness, i. e., egoism. புலம் பிரிந்துறையும்செலவு—says the text (ll. 63 & 64). To attain this state, one has to qualify oneself in various ways summed up in the phrase sadhanacatushtayam (ஸாதன சதுஷ்டயம்)—the four-fold means. What are these? (1) நித்யாநித்யவஸ்துவிவேகம் (nityanityavastuviveka), i. e., discrimination between what is nitya (eternal) and what is anitya (transitory); the atman-soul-alone is eternal, everything else is transitory; (2) இஹா முத்திரார்த்தபோக விராகம் (ihamutrarthabhogaviraga)—இம்மை மறுமைஇன்பங்களிலே வெறுப்பு—aversion to the pleasures of heaven and earth, denoted by the phrase பலஉடல் (l. 64) of the text; (3) சமதமாதிஸாதனஸம்பத்தி (samadamaadisadhanasampatti)—the acquisition of sama, dama, and other accomplish-

உ. திருச்சீரலைவாய்.

2. TIRUCCIRALAIVAI.

Text.

வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிறுதல்
வாடா மாலை யோடையொடு துயல்வரப்
80 படுமணி யிரட்டு மருங்கிற் கடுடைக்
கூற்றக் தன்ன மாற்றநு மொய்ம்பிற்

Tamil Paraphrase.

கூர்மையாகிய முனையை உடைய தோட்டி வெட்டிய வடு
அழுந்தின புகரை உடைய மத்தகத்திலே பொன்னரிமாலை
யானது பட்டத்துடனே கிடந்து அசையும்படி, தாழ்
கின்ற மணி மாறியொலிக்கும் பக்கத்தையும், கடிய நடை
யினையும், இயமனைப்போன்ற (பிறராலே) தடுத்தற்கரிய வ்வி
யினையும் உடைய, (ஒதிங்கால்) காற்று எழுந்தாற்போன்ற

English Translation.

Tirucciralaivai (Tiruccendur) is one of them. He goes thither riding on an elephant. He mounts the elephant with such force that the golden wreath, together with the frontlet on its face, rolls on its temple which has a protuberance scarred by the pricks of the sharp-pointed goad of its driver. The low hanging bells on either side of it sound alternately as it strides apace. Its might is as irresistible as that of the god of death.

Notes.

ments: these are six in number, i. e. (i) sama (internal quiescence), (ii) dama (external quiescence), (iii) uparati (abstention from works), (iv) titiksha (endurance), (v) samadhanam (contemplation) and (vi) sraddha (faith): the acquisition of these qualities is implied in the words செம்மல் உள்ளம் (l. 62) of the text: and (4) முமுகுத்வம் (mumukshutva)—intense longing for salvation—expressed in the words இன்னதை (l. 65) of the text. But before a man can reach the stage wherein he may practise the sadhanacatushtaya, he has to perform a number of meritorious works as prescribed by the Sastras. These works will render him fit for practising sadhanacatushtaya only after he has regularly and willingly performed them in a series of births. This is implied in கலம்புகிரென்கை (l. 63) of the text. He has to continue to perform some of these even while going through the stage of sadhanacatushtaya. This is implied in முன்னியவியையே (l. 66) of the text. These works performed, and sadhanacatushtaya achieved, he obtains true wisdom which leads to salvation. To show that Muruga is in no way different from Siva, Dr. Swaminatha Iyer quotes a verse from Kandapurānam (கந்த. திருவிளே. 19).

l. 67. செறு—war: புகன்று—challenging: எடுத்த—raised. செண்—very far: உயர்—aloft: கொடி—banner.

l. 68. வரி—வரித்த—drawing tightly: புனை—புனையப்பட்ட—knit: பந்த—ball: ஒடு—with: பாவை—doll: தூங்க—hanging. This was a custom of the ancient Tamil Kings and heroes. They threw out a general challenge to all by setting up a standard and suspending by its side a ball made of thread and a doll at the entrance to their mansions. Those who wished to take up the challenge had to come forward and cut down the ball and the doll. If none came forward to do this, they were considered no better than girls fit to play with the ball and the doll—for the ball and the doll were the playthings of girls.

Text.

கால்கிளர்ந் தன்ன வேழ மேல்கொண்
 டைவேறுருளிற் செய்கினை முற்றிய
 முடியொடு விளங்கிய முரண்மிகு திருமணி
 85 மின்னுற ழிமைப்பிற் சென்னிப் பொற்ப
 நகைதாழ்பு துயல்வருடம் வகையமை பொலங்குழை
 சேண்ணிளங் கியற்கை வாண்மதி கவைஇ

Tamil Paraphrase.

யானையின்மேல் ஏறி, ஐந்தாகிய வேறுபட்ட வடிவினை
 டைய செய்யுந்தொழில்களனைத்தும் முற்றுப்பெற்ற முடி
 யுடனே கூடி விளங்கிய (ஒன்றற்கொன்று) மாறுபடும் மிகுந்த
 அழகினையுடைய இரத்தினங்கள் மின்னல் போலும் பிரகாசத்
 துடனே சிரசிலே பொலிவுபெறவும், ஒளி தங்கி அசையும்
 தொழிற்கூறு அமைந்த பொன்னினூற் செய்யப்பட்ட மகரக்
 குழைகள் தூர பூமியிற் சென்று பிரகாசிக்கும் இடல்பை
 யுடைய ஒளிபொருந்திய சந்திரனைச் சூழ்ந்து நீங்காத நகைத்
 திரங்கள் போல விளங்குவனவாய் நுளியைக்கக்கவும், வருத்த

English Translation.

When it runs, it produces the impression of a swelling gale.
 His head looks charming with a crown which is wrought to
 perfection in all the five different parts of it and with gems
 which outrun one another in beauty and dazzle like lightning.
 His dangling ear-ornaments of gold, glowing steadfastly bright
 and showing fine workmanship, shed their lustre on his faces
 as do the stars which inseparably surround the luminous moon
 shining far up in the sky. His brilliant colourful faces abide
 in the hearts of those who perform penances marked by vows
 not very hard to carry out. One of these faces shoots forth

1. 69. பொருநர்—invaders: தேய்த்த—having extinguished: போர்—war: அரு—become scarce: வாயில்—gate.

1. 70. திரு—Lakshmi, the goddess of wealth: வீற்று—in ease: இருந்து—sitting: தீது—fault: தீர்—freed: கியமம்—bazaar-street.

1. 71. மாடம்—upper-storey: மலி—மலிந்த—abounding: மறுகு—streets: கூடல்—Madura: குடவயின்—in the west.

1. 72. இரு—black: சேறு—clay: அகல்—broad: வயல்—fields: விரிந்து—unwinding: வாய்—mouth: அவிழ்ந்த—opened.

1. 73. முன்—thorns: தான்—stalk: தாமரை—தாமரையிலே—in the lotus: துஞ்சி—having slept: வைகறை—in the morning.

1. 74. கண்—honey. It is strange that the Tamil word கண்—like its Sanskrit equivalent *madhu*—should stand for both *honey* and *toddy*! கமழ்—fragrant: கெய்தல்—white Indian water-lily: ஊதி—buzzing at: எல்—the sun: பட—rising: பட has also the meaning of *setting*!

1. 75. கண்—the eye: போல்—like: மலர்ந்த—that have blossomed forth: காமரு—exciting desire: சுனை—tarn: மலர்—flowers. Generally, eyes are compared to flowers, but here flowers are compared to eyes. The etymology of காமரு is interesting. Dr. V. Swaminatha Iyer quotes the following from அடியார்க்கு நல்லார் on சிலப்பதிகாரம், iv, 40: “காமம்வரும் என்பது விகாரத்தாற் காமரு வெனநின்று கண்டார்க்கு விருப்பம் வருமென்பதாயிற்று.”

1. 76. அம்—beautiful: சிறை—wings: வண்டின்—of the bees: அரி—beautiful: கணம்—Skt. ‘gana’—swarm: ஒலிக்கும்—buzzing.

1. 77. குன்று—hill, i. e., Tirupparankunram, still a most famous place of pilgrimage in India. அமர்ந்து—in contentment: உறைதல்—residing: உம்—also: உரியன்—one having a right. அதாஅன்று—அதுவன்றி— Besides this, (he has other abodes too).

Text.

- யகலா மீனி னவிர்வன விமைப்பத்
தாவில் கொள்கைத் தந்தொழின் முடிமார்.
- 90 மனனேர் பெழுதரு வாணிற முகனே
மாயிருண் ஞால மறுவின்றி விளங்கப்
பல்கதிர் விரிந்தன் றொருமுக மொருமுக
மார்வல ரேத்த வமர்ந்தினி தெர்முகிக்
காதலினுவந்து வாக்கொடுத் தன்றே யொருமுக
- 95 மந்திர விதியின் மரபுளி வழாஅ
வந்தணர் வேள்கியோர்க் கும்மே யொருமுக

Tamil Paraphrase.

மில்லாத விரதங்களையுடைய தவத்தொழிலை முடிப்பாருடைய
மனசிலே பொருந்தித்தோன்றும் ஒளிபொருந்திய நிறத்தை
யுடைய முகங்களுள், ஒருமுகமானது பெரிய இருளையுடைய
உலகம் குற்றமில்லாமல் விளங்கும் பொருட்டுப் பலகிரணங்
களையும் தோற்றுவித்தது, ஒருமுகமானது அன்பர்கள் துதித்
தால் (அவர்கள் குற்றங்களை நீக்குதற்கு) உடன்பட்டு அவர்
களுக்கு இனிதாய் நடந்து (அவர்கண்மேற்சென்ற) விருப்
பத்தினுலே மகிழ்ந்து அவர்கள்வேண்டும் வாங்களைக் கொடுத்
தது, ஒரு முகமானது வேதத்திற் சொல்லிய விதிகளின்
முறைமை தவறாத பிராமணர்களுடைய யாகங்களிலே தீங்கு

English Translation.

a myriad rays of light in order to purge the world of its dense
darkness. Another face, binding itself to remove the sins of
the devotees singing his praises, beams upon them sweetly,
and, with loving delight, grants them whatever boons they
pray for. A third is keeping watch to ward off obstacles
from the sacrifices of Brahmanas who never swerve from
the practice of the rules prescribed by the Vedas. A fourth,
acting like the moon who illuminates all the quarters of the
globe, lights up every corner of the minds of sages and

Notes.

1. 78. வை—sharp: துதி—point: வைந்துதி—கூர்மைபாகிய முனையையுடைய (தோட்டி)—sharp pointed (goad). Naccinarkkiniyar describes the compound as ஆகுபெயர் (metonymy) but Arumuga Navalar calls it பண்புத்தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன் மொழித்தொகை (a possessive - bahuvrihi-compound arising out of a descriptive - karmadharaya - compound). பொருத—having bored: வடு—scar: ஆழ்—cut deep: வரி—protuberance: துதல்—temple.

1. 79. வாடாமலை—unfading garland, i. e., necklace of gold, ஒடையொடு—together with the frontlet: துயல்வர—so as to sway. Compare வைந்துதி பொருத வடுவாழ் வரிதுதல் with 'his face Deep scars of thunder had intrenched' (Par. L. I. 600-1)

1. 80. படும்—hanging low: மணி—bells: இரட்டும—sound ing alternately: மருக்கிச்—having sides: கடுகடை—swift movement.

1. 81. கூற்றத்து—that of the god of death: அன்ன—like: மாற்றரும்—irresistible: மெய்யம்பின்—having a strength.

1. 82. கால்—wind: கிளர்ந்து—arose: அன்ன—as though: வேழமேல்—on an elephant: கொண்டு—mounting.

1. 83. ஐ—five: வேறு—different: உருவின்—forms: செய் வினை—operations: முற்றிய—completed.

1. 84. முடியொடு—with the crown: ஐவே...யொடு—with the crown which had been wrought to perfection, and which had all the five different component parts of it. These five different component parts of a crown are known as முடியுறுப்பு கள் or limbs of a crown, and are enumerated as: தாமம், முகுடம், பதுமம், கோடகம், கிம்புரி. வினங்கிய—shining: முரண்—முரண் படும்—variegated: மிகு—மிகுந்த—exceeding: திரு—beauty: மணி—gems.

1. 85. மின்—lightning: உறழ்—resembling: இமைப்பில்—with brilliance: சென்னி—on the head: பொற்ப—glitter elegantly.

1. 86. கனக—brightness: தாழ்பு—abiding: துயல்வருடம்—swaying: வகை—workmanship: அமை—inwrought: பொலம்—golden: குதூ—ear-ornaments.

Text.

100 மெஞ்சிய பொருள்களை யேமுற நாடித்
 திங்கள் போலத் திசைவிளக் கும்மே யொருமுதஞ்
 செறுநர்த் தேய்த்துச் செல்சம முருக்கிக்
 கறுவுகொ ணெஞ்சமொடு களம்வேட் டன்றே யொரு
 முகங்
 குறவர் மடமகள் கொடிபோ னுகப்பின்
 மடவரல் வள்ளியொடு நகையமர்ந்தன்றே யாங்கம்
 மூளிரு முகனு முறைநளின் றொழுகலி
 னூர் தாழ்ந்த வம்பட்டு மார்பிற்

Tamil Paraphrase.

வ்ராதபடி கருத்தாயிருக்கும், ஒரு முகமானது (வேதாகமங்
 களிலே) மறைந்துகிடக்கும் பொருள்களை (இருடிகள்) இன்பம்
 பொருந்தும்படி ஆராய்து போதித்துச் சந்திரனைப்போலத்
 திசைகளெல்லாவற்றையும் விளக்கும், ஒரு முகமானது, திருவுள்
 ளத்திலே) நிகழ்கின்ற சமத்துவத்தை ஒழித்துக் கோபங்கொண்ட
 திருவுள்ளத்துடனே பகைவராகிய அசுரர்களை வதைத்துப்
 போர்க்களவேள்வியை வேட்டது, ஒருமுகமானது வேடருடைய
 அழகு பொருந்திய மகளும் கொடிபோலும் இடையிரையுடைய
 இளம் பெண்ணுமாகிய வள்ளியுடனே மகிழ்ச்சி பொருந்திற்று.
 அவ்வாறுமுகங்களும் அத்தொழில்களிடத்துச் செய்யுமுறைமை
 களைப்பயின்று நடத்துகையினாலே (அம்முகங்களுக்கேற்ப) பொன்
 னூற் செய்த ஆரந்தாங்கிய அழகிய பெரிய மார்பிலே கிடக்கின்ற
 (உத்தம இலக்கணமாகிய) சிவந்த முன்று வரிகளையும் (சன்னிடத்

English Translation.

fills them with delight by the investigation and exposition of
 the occult truths of the Vedas and the Agamas. A fifth,
 deliberately suppressing the natural impartiality of his divine
 heart, and kindling a mortal rage in it against the inimical
 Āsuras, puts them to death and celebrates the sacrifice of
 the field of victory. The last of these faces delights in the
 society of the little Valli—the beautiful daughter of the hunters,

Notes.

1. 87. சேண்—at great distance: விளங்கு—shining: இயற்கை—inclined by nature: வாள்—bright: மதி—moon: கவைஇ—surrounding.

1. 88. அகலா—inseparable: மீனின்—like the stars: அவர் வன—shining: இமைப்ப—shedding lustre.

1. 89. தா—trouble: இல்—devoid of: கொள்கை—vows: தம்—their: தொழில்—deeds of penance: முடிமார்—of those who perform.

1. 90. மனன்—in the mind: நேர்பு—harmonizing: எழுதரு—appearing: வாள்—bright: நிற—colourful: முகன்—of the faces: ஏ—expletive.

1. 91. மா—intense: இருள்—darkness: ஞாலம்—the world: மறு—fault: இன்றி—without: விளங்க—to shine.

1. 92. பல்—many: கதிர்—beams: விரிந்தன்று—sent forth: ஒரு முகம்—one face: ஒரு முகம்—another face.

1. 93. ஆர்வலர்—devotees: ஏத்த—extolling: அமர்ந்து—agreeably: இனிது—sweetly: ஒழுகி—acting.

1. 94. காதலின்—on account of love: உவந்து—delighted: வரம்—boons: கொடுத்தன்று—granted: ஏ—expletive: ஒரு முகம்—another face.

1. 95. மந்திரம்—the Vedas: விதியின்—of the rules: மரபுனி—from the practice: வழாஅ—not swerving. The phrase மந்திரவிதியின் is differently explained by the commentators: மந்திரம்—having mantras, spells or charms: விதியின்—of the Vedas.

1. 96. அந்தணர்—Brahmanas: Parimelazhakar defines it as அழகியதப்பத்திணையுடையார்—those who entertain a beautiful love for all beings. This definition will apply either to அறவோர்—Buddhist and Jain monks who are meticulous in their observance of the doctrine of *ahimsa*, or to Hindu Sannyasins who have to promise *abhaya* — immunity from danger — to all beings before they renounce the world. It seems hardly applicable to a Brahmana in general. Naccinarkkiniyar derives it as அந்தத்தை அணவுவார், i.e., வேதாந்தத்தையேநோக்குவார், i.e.,

Text.

- 105 செம்பொறி வாங்கிய மொய்ம்பிற் சுடர்விடுபு
வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்து வாங்கு நிமிர்தோள்
விண்செலன் மாபி னையர்க் கேந்திய தொருகை
யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை
நலம்பெறு கலிங்கத்துக் குறங்கின்மிசை யசை
[இயதொருகை
- 110 யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை

Tamil Paraphrase.

திலே வந்துநிழும்படி) வாங்கிக்கொண்டதும், தமது வலிமையினை
லே பெரிய புகழ் நிறையப்பெற்றுப் படைக்கலங்களைச்செலுத்திப்
(பகைவரது) மார்பைப் பிளந்து அவைகளை வாங்குகின்றதுமான
நிமிர்ந்த தோள்களுள், ஒருகையானது (எக்காலத்தும்) ஆகாயத்
திலே இயங்குதலாகிய முறைமையினையுடைய தேவ வீருடிகளுக்குப்
பாதுகாவலாக எடுத்தது; அதற்கு இணையாகிய கை மருங்கிலே
வைத்தது. ஒரு கை தோட்டியைச் செலுத்த அதற்கு
இணையாகிய கை நன்மை பொருந்திய ஆடையையுடைய தொடை
யின்மேலே கிடந்தது. இரண்டு கைகள் அழகிய பெரிய கேடகத்

English Translation.

who has a waist as slender as a creeper. Corresponding to the work of these six faces, which are engaged, by long practice, in the methodical discharge of the functions appropriate to each, is the work of his swelling arms highly reputed for their prowess. These arms are employed in hurling flaming weapons and drawing them back after they have ripped open the breasts of his enemies. Extending up to these arms are the three most auspicious lines of red running across his beautiful, wide, chest, which has a golden wreath dangling on it. Of these arms (when they are not employed in warfare) one is pointing upwards as a gesture of protection to heavenly sages who are accustomed to career through the air, while the corresponding arm on the other side is laid on the waist. Another arm plies the goad, while the corresponding arm on

Notes.

those who are always looking at (=studying) the Vedanta. The idea in பார்ப்பார் seems to be connected with this derivation. But there are scholars who maintain that பார்ப்பார் has nothing to do with பார்த்தல் (seeing), but that it is a modification of பார்ப்பனர், which is the Tamil form of *Brahmana*. As regards the derivation of *Brahmana* itself there is conflict of opinion. Western philologists would say that *Brahmana* is only a patronymic of *brahman*, but Sanskrit etymologists would derive it as *brahma janati iti brahmanah* 'a Brahmanah is one who knows the Brahman'. In this case 'brahmana' will only be a variant of 'brahmajna'. Perhaps on false analogy, 'antana' (அந்தண) has been formed from 'antajna' (i.e., Vedantajna): or, what is more probable, அந்தண is only the Tamil form of the Sanskrit *antajna*, as ஆணை is of *ajna*. It is a very interesting point for research. மீவள்ளி—sacrifice: ஓர்க்கும்—is intent (on warding off obstacles): ஏ-expletive: ஒருமுகம்—another face.

1. 97. எஞ்சிய-occult, lying hidden or deep: பொருள்களை—truths: ஏழற-ஏமம்உற—so as to be delighted: நாடி—investigating.

1. 98. திங்கள்போல்—like the moon; திசை—the quarters (of the globe): விளக்கும்—will illuminate: ஏ—expletive The face is compared with the moon as both are filled with *kalas* (arts in the one case and digits in the other): ஒருமுகம்—another face.

1. 99. செறநர்—enemies (i.e., Asuras): தேய்த்து—destroying: செல்-செல்கின்ற—moving: சமம்—impartiality: முருங்கி—suppressing.

1. 100. கறுவுகொள்ளெஞ்சமொடு—with a heart filled with (destructive) rage: சளம்-களவேள்ளி—the sacrifice of the field of victory. For a description of this horrible rite see Maduraikkanji, II, 29–38. வேட்டன்று—celebrated the sacrifice: ஏ—expletive: ஒருமுகம்—another face.

1. 101. குறவர்—hunter : மடமகள்—beautiful daughter: கொடிபோல்—creeper-like; நுசிப்பின்—having a waist.

Text.

115 யையிரு வட்டமொடெஃகுவுவந் திரிப்ப வொருகை
மார்பொடு விளங்க வொருகை
தாரொடு பொலிய வொருகை
கிள்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக்கொட்ப வொருகை
பாடிந் படுபணி யிரட்ட வொருகை
நீனிற் விசம்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை
வானர மகளிர்க்கு வதுவை சூட்ட வாங்கப்

Tamil Paraphrase.

துடன் வேலாயுதத்தை வலமாகச் சுழற்ற, (முனிவர்களுக்கு உரை
யிறந்த பொருளை உணர்த்தும்போது) ஒரு கையானது மார்பி
னுடனே விளங்க, அதற்கு இணையாகிய கை மார்பிலே தாழ்ந்த
மாடையொடு சேர்ந்து அழகுபெற, ஒருகை தொடியொடு மேலே
சுழன்று களவேள்விக்கு முத்திரை கொடுப்பக் கீழேவீழ்ந்த
மற்றைக்கை ஒசை யினிதாகிய ஒலிக்கின்ற மணியை மாறி
யொலிக்கப் பண்ண, ஒருகை நீலநிறத்தையுடைய மேகத்
தாலே மிகுந்த மழையைப் பெய்விக்க, அதற்கு இணை
யாகிய கையானது சுவர்க்கத்திலுள்ள தெய்வப்பெண்களுக்கு

English Translation.

the other side rests on his lap, which is clad in fine garments.
A third pair of arms whirls about the beautiful, big disk and
the javelin by the right. Another arm shines on his breast
as he makes his speechless exposition to the sages, while the
corresponding arm on the other side supplements the beauty of
the garland hanging on his chest. One arm of the fifth pair
goes up with its bracelet, and, whirling about, gives the gesture
for the sacrifice of the battle-field; while the other, hanging
down, causes the sweet-sounding bell to sound contrariwise. One
arm of the sixth pair makes the blue clouds pour down abun-
dant rain, while the other decks the divine damsels of heaven
with wedding-garlands. Having his twelve arms thus
discharging their functions in correspondence with those dis-
charged by his six faces, and with the sky for his road, he has

Notes.

1. 102. மடவரல்—little: வள்ளியொடு—with Valli. She is the Icchasakti of Sri Subrahmanya. நகையமர்ந்தன்று—was filled with delight: ஏ—expletive: ஆங்கு—in the discharge of appropriate functions: அ—those.

1. 103. மூவிரு—thrice two, six: முகனும்—முகமும்—faces: முறை—method: நகின்று—practised: ஒழுக்கலின்—as they discharge.

1. 104. ஆரம்—golden garland: தாழ்ந்த—hanging: அம்—beautiful: பசட்டு—broad: மார்பில்—on the chest.

1. 105. செம்பொறி—red lines: வாங்கிய—receiving: மொய்ம்பின்—owing to prowess: சூடர்—சூடரைபுடைய படைக்கலங்கள்—flaming weapons; ஆகுபெயர்: வீடுபு—hurling.

1. 106. வண்புகழ்—great repute: நிறைந்து—filled with: வசிந்து—cleaving: வாங்கு—drawing back: நிமிர்—swelling: தோள்—arms.

1. 107. விண்ணென்மரபின்—accustomed to travel along the sky: ஐயர்க்கு—to the Deva-Rshis: ஏந்தியது: was pointing upwards as a gesture of protection. The Deva-Rshis are said to travel along the sky in order to shield the world from the excessive heat of the sun. This is evidenced by lines 1 to 4 of stanza 43 of Purananuru. Therefore, the protection afforded to these Rshis is really protection afforded to the world at large. ஒரு கை—one arm.

1. 108. உக்கம்—waist: சேர்த்தியது—was laid. In these lines, the past is used for the present. ஒரு—one: கை—arm.

1. 109. நலம்பெறு—fine: கலிங்கத்து—having garments: குறங்கின்மிசை—on the lap: அசைஇயது—rested: ஒரு—one: கை—arm.

1. 110. அங்குசம்—(Skt. *ankusa*)—goad: கடாவ—plying: ஒருகை—one arm; இருகை—two arms.

1. 111. ஐ—beautiful; இரு—big: வட்டமொடு—with the shield: எஃகு—javelin: வலந்திரிப்ப—turning by the right: ஒருகை—one arm.

Text.

- பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றி
யந்தரப் பல்வியங் கறங்கத் தின்காழ்
120 வயிரெழுந் திசைப்ப வால்வளை நரல
வுரந்தலைக் கொண்ட வருமிடி முரசமொடு
பல்பொறி மஞ்ஞை வெல்கொடி யகவ
விசும்பா ருக விரைசெலன் முன்னி
யுலகம் புகழ்ந்த வோங்குயர் விழுச்சி
125 ரலைவாய்ச் சேறலு நிலைஇய பண்பே
யதா அன்று.

Tamil Paraphrase.

மணமாலையைச்சூட்ட, அப்படியே அந்தப் பன்னிரண்டுகையும்
முகத்தின் பகுதியிலே படும்படி தொழில்செய்து, தேவதந்துடி
ஒலிக்கவும், திண்ணிய வயிரத்தையுடைய கொம்புமிக்கொலிக்கவும்,
வெள்ளிய சங்கு முழங்கவும், வலையைத்தன்னிடத்தேகொண்ட
இடியினது இடிப்புப்போலும் ஒசையையுடைய முரசுடனே பல
பிலையையுடைய மயில் அவனானையாலே வென்றெடுத்த கொடி
யிலேயிருந்து ஒலிக்கவும், ஆகாயமே வழியாக விரைந்த செலவினை
மேற்கொண்டு, நன்மையோங்கும் நன்மக்கள் புகழ்ந்த உயரும்
சீரினையுடைய புகழ்நையுடைய திருச்செந்துருக்கு எழுந்தருளு
தலும் அவருக்கு நிலைபெற்ற குணம். அதுவன்றி.

English Translation.

the settled disposition of proceeding fast to Tiruccendur, which
is praised by the auspicious good and which grows increasingly
prosperous and renowned. And, as he thus proceeds, celestial
tabors sound, hard and close-grained horn trumpets blare
aloud, white conchs blow, and the rich-plumed peacock on
his victorious banner screams under his commands to the beat
of drums booming like mighty peals of thunder. He has also
other resorts.

Notes.

1. 112. மார்பொடு—with the chest: ஸினங்க—shining. This refers to the Mauna mudra of the Lord. Cf. the line:—
Gurostu maunam vyakhyanam sishaystu cchinnaasamsayah.
ஒருகை—one arm.

1. 113. தாரொடு—with the garland: பொலிய—appearing beautiful: ஒருகை—one arm.

1. 114. கீழ்வீழ்—hanging down: தொடியொடு—with the bracelet: மீமிசை—upwards: கொட்ப—whirling: ஒருகை one arm.

1. 115: பாடு—sound: இன்—sweet, படு—sounding: மணி-bell: இட்ட—causing to sound contrariwise: ஒருகை—one arm.

1. 116. நீலநிற—blue-coloured: விசம்பின்—by the clouds: மலிதூளி—abundant rain: பொழிய—to shower: ஒருகை—one arm.

1. 117. வான்—in heaven: அரமகளிர்க்கு—to the celestial damsels: வதுவை—wedding-garland: சூட்ட—putting on ஆங்கு—thus: அ—those.

1. 118. பன்னிருகையுள்—all the twelve arms: பால்பட—so as to act in conformity with: இயற்றி—arranging:

11. 107—118. The faces and arms correspond thus:—

FACE.

ARMS.

11. 91—92 மாயிருண்ஞாலம் etc.	11. 107-108 விண்ணெலன்மரபின் etc.
11. 92—94 காதலினுவந்து etc.	11. 109-110 நலம்பெறுகலிங்கத்து ,,
11. 94—96 அந்தணர் வேள்கி யோர்க்கும் etc.	11. 110-111 இருகை யீழிருவட்ட மொடு etc.
11. 96-98 எஞ்சியபொருள்களை ,,	11. 111-113 ஒருகைமார்பொடு ,,
11. 98-100 செறுநர்த்தேயத்து ,,	11. 113-115 ஒருகைகீழ்வீழ் ,,
11. 100-102 குறவர்மடமகள் ,,	11. 115-117 ஒருகைநீலநிற ,,

1. 119. அந்தரப்பல்லியம்—celestial tabors: கறங்க—sound-
ing: திண்—hard: காழ்—close-grained.

1. 120. வயிர்—trumpeting horn: எழுந்து—aloud: இசைப்ப—sounding: வால்—white: வளை—conch: நரல—sounding.

௩—திருவாவினன்குடி

3—Tiruvavinangudi

Text

சீரை தைஇய வடுக்கையர் சீரொடு
வலம்புரி புரையும் வானரை முடியினர்
மாசற விமைக்கு முருகினர் மானி
னுரிவை தைஇய வுன்கெடு மார்பி
130 நென்பெழுந் தியங்கு மியாக்கையர் நன்பகற்
பலவுடன் கழிந்த வுண்டிய ரிகலொடு
செற்ற நீக்கிய மனத்தின ரியாவதுங்

Tamil Paraphrase.

மரவுரியை உடையாகச் செய்த உடையினை யுடையர், அழ
கொடு வலம்புரிச் சங்கினை யொக்கும் வெள்ளிய நரைமுடியினை
யுடையர், அழுக்கற விளங்கும் வடிவினை யுடையர், மான்தோல்
போர்த்த, தசையற்ற, மார்பின் எலும்புகள் புடைத்து காணப்
படும் உடம்பினை யுடையர், நன்றாகிய பகற்பொழுதுகள் பலவும்
பட்டி னிபிடுந்தவர், பசையையும், நீடித்த வைரத்தையும்
களைந்த மனத்தினை யுடையர், பலவற்றையும் கற்றோர் சிறிதும்
அறியாத இயற்கை அறிவினை யுடையர், பலவற்றையும் கற்றோர்க்
குத் தாம் எல்லையாகிய தலைமையை யுடையவர், ஆசையோடே
கடிய சினத்தையும் போக்கின அறிவையுடையவர், மன வருத்தம்

English Translation.

Tiruvavinangudi is one of these. Sri Subrahmanya is accustomed to stay there a certain number of days with Deivayana of unfaltering chastity so that he may be visited by Vishnu, Siva and Indra. Of these Gods Vishnu follows the principle of being solely desirous of the office of preserving the world defended by the fine cities of the four great gods. He has a lofty banner inscribed with the figure of Garuda, who

Notes

l. 121. உரர்—strength; தலைகொண்ட—possessing: தலை is a participial prefix with the force of a preposition occurring before verbs (Mad Univ. Tam. Lex.) உருர்—thunder: cf Telugu *urumu* thunder. இடி—peal: முரசுமொடு—with the drums.

l. 122. பல—many: பொறி—eye on the peacock's tail applied, by extension, to the tail itself: an ஆருபெயர். மஞ்ஞை—peacock: வெல்கொடி—victorious banner: அகவ—screaming. It must be noted that the peacock is also the conveyance of Muruga.

l. 123. விசம்பு—the sky: ஆற—path: is the word connected with the skt. *r*, to go? ஆக—forming: விரை—fast: செலல்—going: முன்னி—intending.

l. 124. உலகம்—(skt. *loka*) the world, i. e., its inhabitants, especially the good ones: புகழ்ந்த—praised: ஓங்கு—auspicious or eminent: the word qualifies உலகம். உயர்—growing: விழு—prosperous: சீர்—renowned.

l. 125. அலைவாய்—lit., the mouth of the wave (sea) i. e. seaport, referring here to Tiruccendur, a famous pilgrim and sea-side resort on the South Indian Railway, 39 miles from Tinnevely Junction. The reader is referred to the discussion on the "Kavata of the Pandyas" contained in p. 35 of the Editor's essay on "Aryan and Dravidian," part 3, vol. II. of the ARDRA, (1934). Relevant to this discussion are the Tiruppugazh lines மதலைதல முத்தியிடை வருதாள மணரிபுளின் மறையவுபர் கரைசிலுறை பெருமானே which mean "Oh God that dwellest on the coastal town (of Tiruccendur) where the pearls brought from the navigable sea are heaped in such huge quantities as to shut out of view the sand dunes there." ஷேறல்—going, reaching: உம்—also: நிலை இய—settled: பண்பு—disposition: ஏ, expletive: அகா அன்று—moreover.

Text.

135 கற்றோ ரறியா வறினினர் கற்றோர்க்குத்
தாம்வரம் பாகிய தலைமையர் காமமொடு
கடுஞ்சினங் கடிந்த காட்சிய ரிடும்பை
யாவது மறியா வியல்பினர் மேவரத்
துனியில் காட்சி முனிவர் முற்புகப்
புகைமுகத் தன்ன மாசி றாவுடை

Tamil Paraphrase.

சிறிதும் அறியப்படாத இயல்பினை யுடையர்—இவ்வாறான வெறுப்
பில்லாத நல்லறிவினை யுடைய முனிவர் முருகக் கடவுளின் மன
மொப்பும் படியாக முன்னை செல்ல, புகையை முகந்தாற் போன்
றதும், அழுக்கேறாத பரிசுத்தமான துமான உடையினை யும்,
முகைவாய் நெகிழ்ந்த மாலை சூழ்ந்த மார்பினை யுடைய, ஈர
முடைய நெஞ்சாலே மெல்லிய வார்த்தை சொல்லுதலையுடைய
கந்தருவர்கள், நோய் இல்லையாகும்படி உண்டாக்கப்பட்ட உடம்
பினை யுடையவரும், வெளிப்படும் போதெல்லாம் பொன்னுரை
களிங்கினுற்போலும் தேமலை யுடையவருமாகிய, இனிய
ஒளியையுடைய பதினென்கோவை மேகலை யணிந்த தாழ்ந்து

English Translation.

has curved wings which bear many stripes and are used by him to beat to death terrific serpents of enormous might which have white fangs sheathed in poison-bags with openings in them and which throw out hisses full of fire. Siva has a banner inscribed with the white bull and held aloft on the field of victory; he has Uma attached to one side of his body; has muscular shoulders praised by many; has three eyes whose lids never close; and a power that destroyed the citadels of the three demons. Handsome Indra has a thousand eyes; is flushed with the crushing victory which he has won over his enemies by performing hundreds of sacrifices; and rides beauti-

Notes

1. 126. சீரை—tree-bark. The word for 'cloth' is *cira* in Skt. as well as Telugu. This may lead to the inference that, in very ancient times, the only cloth used in India was made of the bark of trees. தைஇய—made into cloth: உடுக்கையர்—people wearing: சீரோடு—beautifully.

1. 127. வலம்புரி—வலம்புரிச் சங்கு—right-whorled conch: புரையும்—resembling (in shape and colour): வானரை—வால் (white)—நரை (grey): முடியினர்—people having locks of hair.

1. 128. மாசற—மாசு (fault)—அற (being without)-faultlessly: இமைக்கும்—glowing: உருவினர்—people having a form: மானின்—of deer.

1. 129. உரிவை—skin: மானின் உரிவை—deer-skin, *krsh-najira* in Skt. தைஇய—covered: ஊன்—flesh: கெடு—void of: மார்பின்—of the chest.

1. 130. என்பு—bones: எழுந்து—bulging out; இயங்கும்—appearing: the word is perhaps used to denote the heaving of the chest. யாக்கையர்—people having a body: நன்—நல்—good: பகல்—day-time.

1. 131. பல—many: உடன்—together: சுழிந்த—passed: உண்டியர்—people having food: இகலெடு—with hatred.

1. 132. செற்றம்—rancour: நீக்கிய—got rid of: மனத்தினர்—people having their mind: யாவதும்—to the smallest extent.

1. 133. கற்றோர்—scholars: அறியா—ignorant: அறிவினர்—people having intelligence: கற்றோர்க்கு—to scholars.

1. 134. தாம்—themselves: வரம்பு—limit: ஆசிய—forming: தலைமையர்—people having headship: காமபொடு—with desire.

1. 135. கடும்கினம்—fierce anger: கடிந்த—having overcome: காட்சியர்—people having wisdom. காட்சி is, literally, perception. இடும்பை—suffering.

1. 136. யாவதும்—anything, to the slightest extent: அறியா—not showing: இயல்பினர்—people having the nature of: மேவர—coming so as to please (the Lord Subrahmanya).

Text.

- 140 முகைவர யவழிந்த தகைஞ் ழாகத்துச்
 செவிநேர்பு வைத்த செய்வுறு திவனி
 னல்லியாழ் நவின்ற நயனுடை நெஞ்சின்
 மென்மொழி மேவல ரின்னரம் புளர
 நோயின் றியன்ற யாக்கையர் மாவி
 னவிர்தளிர் புரையு மேனிய ரவிர்தொறும்
 145 பொன்னுரை கடுக்குந் திதலைய ரின்னகைப்
 பருமந்தாங்கிய பணிந்தேந் தல்குன்

Tamil Paraphrase.

உயர்ந்த அல்குலையுடைய குற்றமற்ற கந்தருவமகளிரோடே
 எஃகு செவியிலுலே (சுருதியை) அளந்து நரம்பைக்கட்டின
 சுற்றுதலுடைய வார்க்கட்டினை யுடைய நன்மையாகிய யாழின்
 இசையிலே பயின்ற இனிமையான மனசினுலே, (இசைநூல்
 முறைமை) குற்றமின்றி விளங்கும்படி இனிய நரம்பை வாசிக்கவும்,
 நஞ்சுடனே (உறைக்குள்ளே) ஈடந்த துளையினையுடைய வெள்ளிய
 பற்களையும், நெருப்பென்று சொல்லும்படி நெட்டுயிர்ப்புக்
 கொள்ளும் அச்சந்தோன்றும் கடியவலியினையு முடைய பாம்பு
 சீராகும்படி அடிக்கும் பலவரிகளையுடைய வளைந்த சிறகினையுடைய

English Translation.

fully mounted on the neck of the elephant eulogised by all,
 which has four tusks, has a comely gait, and a huge, curved
 trunk reaching to the ground. These Gods beautifully come
 together through the air in order to petition Sri Subrahmanya
 in proper form for the restoration of the world-adored Trinity to
 their original eminence and to the charge of their several well-
 known duties through the reinstatement of the four-faced
 Brahma, who, born of the lotus springing out of Vishnu's navel,
 survives the deluge, but has come down to the earth (cursed
 by Sri Subrahmanya) and resides there in bewilderment.

Notes.

1. 137. துணி—disgust: இல்—free from: காட்சி—nature: முனிவர்—sages: முற்பக—preceding.

1. 138. புகைமுகந்தன்ன—as though they had been fumi-gated; a somewhat difficult phrase, meaning, perhaps, gray: மாசு இல்—dirt-free, spotless: தூ—clean: உடை—clothes.

1. 139. முகை—bud: வாய்—tip (lit. mouth): அவிழ்ந்த—loosened: தகை—garland: சூழ்—encircled: ஆகத்து—having the chest.

1. 140. செவி—(by means of) the chief tuning peg: நேர்பு—length: வைத்த—measured and tightened to maintain the proper pitch: செய்வுறு—செய்வு—உறும், i. e., winding—under-going—being wound up: திவளின்—having strings. These processes can be seen at vina entertainments.

1. 141. நல்லியாழ்—நல் (good)—யாழ் (harp); நனின்ற—practised (in the tune of): நயன்—sweetness: உடை—having: கெஞ்சின்—having minds.

1. 142. மெல்லொழி—gentle speech: மேவலர்—people given to: இன்—sweet: நரம்பு—guts, i. e., harp-strings: உளர—twanging:

1. 143. நோய்—disease: இன்று—so as to be free from: இயன்ற—made: யாக்கையர்—people having their bodies: மாளின்—of the mango.

1. 144. அவிர்—shining: தளிர்—sprout: புரையும்—resembling: மேனியர்—people having brightness: அவிர் தொறும்—as often as they appear.

1. 145. பொன்னுரை—streak of gold on touchstone: கடுக்கும்—resembling: திதலையர்—people having yellow beauty-spots: இன்—sweet: நகை lustre.

1. 146. பருமம்—waistlet with eighteen bands: தாங்கிய—wearing: பணிந்து—falling: ஏந்து—rising: அல்குல்—groins.

1. 147. மாசு இல்—fault-less: மகளிர்ஒடு—with women: மறுஇன்றி—faultlessly: விளங்க—shining.

1. 148. கடுவோடு—with the poison: ஒடுங்கிய—lying con-fined: தூம்பு—hole: உடை—having: வால்—white: எயிற்று—having fangs.

Text.

- மாதின் மகளிரொடு மறுவின்றி விளங்கக்
 கடுவோ டொடுங்கிய நூம்புடை வாலெயிற்
 றழலென வுயிர்க்கு மஞ்சவரு கடுத்திறற்
 150 பாம்புபடப் புடைக்கும் பல்வரிக் கொடுஞ்சிறைப்
 புள்ளணி நீள்கொடிச் செல்வனும் வெள்ளேறு
 வலவயி னுயரிய பலர்புகழ் திணிதோ
 ஞமை யமர்த்து விளங்கு மிமையா முக்கண்
 மூவெயின் முருக்கிய முரண்மிகு செல்வனு
 155 நூற்றுப்பத் தடுக்கிய நாட்டத்து நூறுபல்
 வேள்வி முற்றிய வென்றடு கொற்றத்

Tamil Paraphrase.

கருடனை யணிந்த நீண்டகொடியினையும், நான்கு பெரியதேவர்
 களுடைய நன்மையான நகரங்களினுலே நிலைபெற்ற உலகத்தைக்
 காக்கும் ஒரு கொழிலையே விரும்பிய கோட்பாட்டையு முடைய
 விஷ்ணுவும், வெற்றிக்களத்திலே வெள்ளிய இடபக்கொடியை
 எடுத்தவரும், உமாதேவி ஒரு பாகத்திலே பொருந்தி விளங்கு
 சிற்றவரும், பலரும் புகழ்கின்ற திண்ணிய தோளினையும் இதழ்
 குளியாத மூன்று சண்களையு முடையவரும், முப்புரத்தையும்
 அழித்த வலிமை மிகுந்தவருமான பரமசிவனும், ஆயிரங்கண்
 ளையும், நூறுகிய பலயாகங்களைச் செய்து முடித்தலினுலே
 பெற்ற, (பகைவரை) வென்று கொல்கின்ற வெற்றியினையு
 முடையவரும், ஏக்திய நான்கு கோடுகளையும் அழகிய நடையையு
 மும் (நிலத்திலே) கிடக்கின்ற பெரியவளைவினையுடைய கையையும்

English Translation.

These Gods are preceded by sages who are dispassionate by nature so that, at sight of them, Sri Subrahmanya may become benign. The sages are clad in the barks of trees; the silver-white hair of their head is done up gracefully into the form of a right-whorled conch; their limbs glow with immaculate purity; their body is so void of flesh that their ribs visibly bulge out of their chest which is covered with a deer-skin:

Notes.

1. 149. அழல்—fire: என—as it were: உயிர்க்கும்—breathing அஞ்சுவரு—terrific: கடும்—formidable: திறல்—having power.

1. 150. பாம்பு—serpents: பட—to death: புடைக்கும்—beating, thrashing: பல்வரி—having many stripes: கொடும்—curved: சிறை—(having) wings.

1. 151. புள்—bird. The reference is to the fabulous bird Garuda on whom Sri Vishnu travels. He is the eternal enemy of serpents. அணி—bearing: நீள்—lofty: கொடி—(having) the banner: செல்வன்—the Lord (Vishnu). In the case of Vishnu, Siva, Subrahmanya, etc., the animal or bird on which they ride is inscribed on their banner also. உம்—and: வெள்—white: ஏறு—bull: here the banner on which the bull is inscribed.

1. 152. வலவயின்—on (the field of) victory: உயரிய—held aloft: பலர் (by) many: புகழ்—praised: திணி—muscular: தேளன்—(having) shoulders.

1. 153. உமை—Skt. Uma, the goddess Parvati: ஆமர்ந்து—attached: விளங்கும்—shining: இமையா—not closing: முக்கண்—(having) three eyes. The three eyes represent the sun, the moon and fire.

1. 154. மூ ஏயில்—the three citadels: முருக்கிய—that destroyed: முரண்—in strength: மிகு—abounding: செல்வன்—the Lord (Siva): உம்—and The allusion is to the destruction of the three citadels of the Tripurasuras.

1. 155. நூற்றுப்பக் தடுக்கிப்—hundred multiplied by ten, i. e., thousand: நாட்டத்து—having eyes. Quaere, if நாட்டம் is from Skt. *netram*. நூறு பல்—hundred many—many hundred.

1. 156. வேள்ளி—sacrifices: முற்றிய—on account of having performed: வென்ற—conquering: அடு—killing: கொற்றத்து—victorious.

1. 157. ஈரிசண்டு—twice two, i. e., four: ஏந்திய—bearing: மருப்பின்—having tusks: எழில்—beautiful: நடை—(having) a gait.

1. 158. தாழ்—hanging low; பெரும்—big: தட—curved: கை—(having) a trunk: உயர்த்த—spoken highly of: யானை—elephant (Airavata).

1. 159. எருத்தம்—neck: ஏறிய—mounted: திருக்கிளர்—handsome: செல்வன்—the Lord (Indra): உம்—and.

1. 160. நால்பெரும் தெய்வத்து—of the four great gods. These are sometimes described as Indra, Yama, Varuna and

Text.

- 160 தீரிரண் டேந்திய மருப்பி னெழினடைத்
தாழ்பெருந் தடக்கை யுயர்த்த யானை
யெழுத்த மேறிய திருக்கிளர் செல்வனு
நாற்பெருந் தெய்வத்து நன்னகர் நிலைய
வலகங் காக்கு வொன்றுபுரி கொள்கைப்
பலர்புகழ் மூவரும் தலைவ ராக
வேழுறு ஞாலத் தன்னிற் றேன்றித்
தாமரை பயந்த தாவி ளாழி
- 165 நான்முக வொருவற் சுட்டி ச்காண்வரப்
பசளிற் றேன்று மிகலில் காட்சி
நால்வே ரியற்கைப் பதினொரு மூவரோ

Tamil Paraphrase.

உடைத்தாகிய (யாவராலும்) உயர்த்துச் சொல்லப்பட்ட யானை
யின் கழுத்தில் ஏறியவரும், அழகு விளங்குகின்றவருமான
இந்திரனும், பலரும் புகழ்கின்ற மூவரும் தத்தமக்கு உரிய
கொழில்களை (முன்போலச் செய்து) தலைவராக வேண்டி, பூமி
யின் கண்ணே தோன்றிய மயக்க முறுகின்ற உந்தியங் கமலம்
பெற்ற ஊழிக்காலத்தில் கெடுதலில்லாத நான்கு முகங்களை
யுடைய பிரமதேவரை (பழைய நிலையிலே நிறுத்த) நினைந்து,
(ஒரு பொருள் பலவாமாறு) பகுக்கும்போது வேறுபடத்தோன்
றும் தம்முள் மாறுபாடு இல்லாத அறிவியுடைய நான்காகிய
வேறுபட்ட இயல்பியுடைய முப்பத்து மூவரும், பதினெண்

English Translation.

many a good day they have spent in fasting; their mind is free
from rancour and hatred; their mother-wit grasps many things
which are beyond the reach of the most learned men; they are
eminent enough to represent the farthest limits of knowledge
even for those who are proficient in many arts; their wisdom
has taught them to eschew desire as well as fury; their ten-
dency is not to betray the faintest trace of mental suffering. As
the Gods march on, preceded by such sages, Gandharva men,
shining brilliantly with their faultless women, play upon their
harps in such a way that their meticulous adherence to the
rules of their art is brought into prominent relief. Their sweet
minds are attuned to the music of their fine harp, which, by the
winding of its main key, has a certain length of its strings
tightened to the required pitch and has the rest of them wound

Notes.

Kubera, and sometimes as the god of the Brahmins, the god of the Kshattriyas, the god of the Vaisyas and the god of the Sudras. நல்—good: நகர் —(by) the cities: நிலை இய—supported.

l. 161. உலகம்—the world: காக்கும்—protecting: ஒன்று புரி—solely desirous of: கொள்கை—(following) the principle.

l. 162. பலர்புகழ்—praised by many: மூவரும்—The three: i. e., the Trinity-Brahma, Vishnu and Siva. தலைவராக—for the sake of their being restored to their (original) pre-eminence.

l. 163. ஏழுறும்—being in a state of bewilderment ஞாலத்தன்னில்—on the earth: தோன்றி—having appeared. The allusion may be explained thus:—Having defeated the demons and saved the gods and married Devayana, Sri Subrahmanya looked on his spear and exclaimed that he owed all his glory to his spear. But Brahma, who was standing by, remarked that the spear owed its efficacy to himself. Sri Subrahmanya could not brook this affront to his dignity, and so cursed Brahma to a mundane existence. When Brahma came down to the earth, all creation ceased. When there is no creation, there can be no preservation or destruction. Therefore, when Brahma lost his office, Vishnu and Siva also found their work gone. They came down to Avinangudi to get back their pre-eminence of yore by petitioning Sri Subrahmanya for the re-instatement of Brahma.

l. 164. தாமரை—the lotus (springing out of Vishnu's navel): பயந்த—yielded by; born of: தாஇல்—deathless: ஊழி—(at) the deluge.

l. 165. நான் முக ஒருவன்—the four-faced one, i. e., Brahma: சுட்டி—for the sake of, with reference to, in consideration of, having in mind: காணவர—beautifully coming. The commentators take the Trinity as the subject of காணவர, but it seems better to take Vishnu, Siva and Indra, as its subjects.

l. 166. பகலில்—in division: தோன்றும்—appearing: இகல் இல்—non-conflicting: காட்சி—intelligence, which seems to mean here essence or nature.

l. 167. நால் வேறு இயற்கை—of four different kinds: பதினொரு மூவரோடு—with the eleven-times-three, i. e., thirty-three (gods). The four kinds of thirty-three individuals are:—(i) the twelve Adityas, (ii) the eleven Rudras, (iii) the eight Vasus, and (iv) the two Asvins.

Text.

- 170 டொன்பதிற் திரட்டி யுயர்க்கிலை பெற்றீயுயர்
மீன்பூத் தன்ன தோன்றலர் மீன்சேர்பு
வனியினர் தன்ன செலவினர் வனியிடைத்
நியெழுத் தன்ன திறலினர் தீப்பட
வுருமிகத் தன்ன குரலினர் விழுநிய
வுறுகுறை மருங்கிற்றம் பெறுமுறை கொண்மா
ரந்தரக் கொட்டினர் வந்துடன் காணத்
175 காவில் கொள்கை மடங்கையொடு சின்ன
ளாவின்ன்குய யசைதனுமுரியன தாஅன்று

Tamil Paraphrase.

வகையாகிய உயர்ந்த கிலையைப் பெற்றவரும், நகலுத்திரங்கள்
பூக்காற்போன்ற தோற்றத்தையுடையராய், கடலினிடத்தே
சேர்ந்து காற்று எழுந்தாற்போன்ற செலவினையுடையராய், காற்
றிடத்தே நெருப்பெழுந்தாலொத்த வலியினையுடையராய், நெருப்
புப்பிறக்க உருமேறு இடித்தாற்போன்ற குரலினையுடையராய்,
அழகோடு கூடிவரவும், மூவர் தங்கள் சிறக்க தொழில்களை
(முன்போலப்) பெறுமுறைமையைக் குறைவேண்டி நின்று
பெறுங்கூற்றினாலே பெறும் பொருட்டு, ஆகாயத்திலே திரிதலை
யுடையராய் ஒருங்கே வந்து காணும்படியாக, செடுதலில்லாத
கற்பினையுடைய தெய்வயானையம்பையோடு திருவாவின்ன்குடி
யின்கண்ணே சிலநாள் எழுந்தருளியிருத்தலும் உரியன அதுவன்றி

English Translation.

up by its side. They are clad in garments of gray which are
spotlessly clean; they wear garlands of full-blown flowers
encircling their chests; they are compassionate at heart, and,
therefore, gentle in speech. Their women have bodies made
proof against disease; they glow with the lustre of mango-
sprouts; whenever they put in their appearance, their body
shines with its beauty-spots which look like the streaks of gold
on a touchstone; their undulating groins wear the waistlet of
eighteen bands which gleam with a delightful lustre. This
procession is accompanied by the thirty-three gods, who,
though divided into four different groups, are yet identical in
their nature like a single substance divided into many parts.
It is also accompanied by the eighteen classes of exalted
beings. While proceeding thus, the three Gods glow like
stars in bloom, are swift of movement like a tempest raging
with the sea, are mighty like a conflagration fed by the wind,
and have a voice like thunder when it peals out to the birth of
lightning. Sri Subrahmanya lives in other places too.

Notes.

1. 168. ஒன்பதிற்கீழ்—nine times two, i. e., eighteen உயர்நிலை—lofty position: பெறீஇயர்—those who have reached. The eighteen classes of exalted beings are:— (1) the Devas, (2) the Siddhas, (3) the Asuras, (4) the Daityas, (5) the Garudas, (6) the Kinnaras, (7) the Nairrtas, (8) the Kimpurushas, (9) the Gandharvas, (10) the Yakshas, (11) the Vidyadharas, (12) the Bhutas, (13) the Paisacas, (14) the Antaras, (15) the Munis, (16) the Uragas, (17) the dwellers in the sky, and (18) the dwellers in Bhoga-Bhumi.

1. 169. மீன்—stars: ஸுத்தன்ன—as though in bloom: தோன்றலர்—those who appear: மீன்—fishes, by metonymy the sea: சேர்பு—mingling with.

1. 170. வளி—wind: கிளர்ந்தன்ன—as though arisen: செலவினர்—those who move: வளியிடை—amidst wind.

1. 171. தீ—fire: எழுந்தன்ன—as though arisen: திறவினர்—those who have power: தீப்பட—so as to yield lightning.

1. 172. உருர்—thunder: இடித்தன்ன—as though pealed: குறவினர்—those who have a voice: விழுமிய—exalted (duties). The Gods referred to in ll. 169—172 are the Trinity, according to the commentators, but Vishnu, Siva and Indra according to me.

1. 173. உறு குறை—குறை உறு—petitioning: மருங்கில்—in the attitude of: கம்—their: பெறு முறை—means of getting back: கொண்மார்—in order to get. The line means: To get back their exalted duties by the proper means of getting them back, i. e., by adopting the attitude of petitioning.

1. 174. ஆந்தரம்—in the sky: கொட்டினர்—those who move about: வந்து உடன்—உடன் வந்த—coming together: காண—so that they may see. I have differed from the commentators in regard to the subject of காண: see notes on lines 165 and 169-172 above.

1. 175. தாஇல் கொள்கை—of unfaltering chastity: மடந்தை யொடு with the damsel (Devayana): சின்னான்—some days.

1. 176. ஆவினன்குடி—(in) Palani, according to some. Palani (பழனி) is 73 miles to the north-west of Madura Junction on the South Indian Railway. The full name of ஆவினன்குடி, i. e., திருவாவினன்குடி, is explained as the place (குடி) where Lakshmi (கிரு), a cow (ஆ), and the sun (இனன்) worshipped. அசைதல்—residing: உம்—and: உரியன்—one having the custom or right: ஆதா அன்று—in addition.

ச—திருவேரகம்.

TIRUVERAGAM.

Text.

இருமூன் றெய்திய வியல்பினின் வழாஅ
திருவார்ச் சுட்டிய பல்வேறு தொல்குடி
யறுநான் கிரட்டி யினமை நல்லியாண்

180. டாறினிற் கழிப்பிய வறனவில் கொள்கை
மூன்றுவகைக் குறித்த முத்தீச் செல்வத்
திருபிறப் பாளர் பொழுதறிந்து துவல

Tamil Paraphrase.

ஆளுகிய (நன்மை) பொருந்திய இலக்கணத்தின் வழுவாமல்
(தாயும் தந்தையும் ஆகிய) இருவர் குலத்தையும் (உலகத்தார்)
நன்று என்று மதித்த பலவாய் வேறுபட்ட பழைய குடியிலே
பிறந்த, நாற்பத்தெட்டு வருடத்து நன்மையாகிய இளமையை
(வேதங்கூறிய பிரமசரிய) நெறியிலே போக்கிய, தரும நூலை
எப்பொழுதும் கூறுகின்ற கோட்பாட்டினையும் மூன்று வகை
யாகக் குறிக்கப்பட்ட மூன்றக்கினியினால் உண்டாகும் செல்வத்
தீனையும், ஒன்பதாக்கிய நூலைத் தன்னிடத்தேகொண்ட ஒருபுரி
மூன்றாகிய துண்ணிய உபவீதத்தையுமுடைய பிரமணர்கள்
(தாங்கள் வழிபடும்) காலத்தை அறிந்து, உலராத வஸ்திரத்தை

English Translation.

Tiruveragam is one of these Here are Brahmins who
never deviate from the auspicious sixfold duties characteristic
of their caste. Their lineage—(esteemed by all the world as),
ancient and pure, both on the father's side and on the mother's
side—is varied and manifold. They have spent their spotless
youth of 48 years in the path of celibate scholars. They are
given to the practice of always reciting the sacred texts. They
have earned prosperity by tending the three sacred fires which
are symbolised as a square, a triangle and a bow respectively.

4. TIRUVERAGAM.

Notes.

l. 177. இருமூன்று—twice three, i. e., six (duties), i. e., learning, teaching, performing sacrifices, causing others to perform sacrifices, giving and receiving. The reference to these six duties of the Brahmin is as old as the Tolkappiyam. Vide the line “அறுவகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்” (Tolk Purat; 20). எய்திய=(நன்மை) பொருந்திய—auspicious: இயல்பினின்—from the marks, i. e., characteristic duties; ablative case: வழா அது—not deviating.

l. 178. இருவர்—the pair, i. e., parents: சுட்டிய relating to: பல்—many: வேறு—varied: தொல்—ancient: குடி—gotra, lineage. The commentator illustrates the meaning of ‘kudi’ by citing such examples as ‘Kundinar’, ‘Kasipar’, etc.

l. 179. அறுநான்கு இரட்டி—six times four doubled, i. e., 48: இளமை—youth: நல் + ஆண்டு = நல்லியாண்டு. நல்—good; qualifies இளமை: ஆண்டு—years.

l. 180. ஆறு—path (as prescribed by the Vedas): கழிப் பிய—who have passed. The Manusmṛti (III. 1. says: “*Shat-trimsadabdikam caryam gurau traivedikam vratam; tadardhikam padikam va grahanantikameva va*” [The vow of the three Vedas should be observed under a preceptor for 36 years or half that period, or a quarter of that period, or until the lessons are grasped]. Read this along with Manusmṛti (II. 36): “*Garbhashṭame'bde kurvita brahmanasyopanayanam; garbhadekadase rajno garbhattu dvadase visah*” [The investiture with the sacred thread (which implies the taking of the boy to a preceptor) must be performed on a Brahmin in his eighth year from conception, on a Kshatriya in his eleventh year from conception, and on a Vaisya in his twelfth year from conception], and you can arrive at the age of 48 or thereabouts, when a man's education terminates as a career. A member of the ‘twice-born’ castes ought to conserve his youth till then. It is only after this that he is permitted to marry and begin life as a

Text.

வொன்பது கொண்ட மூன்றுபுரி நுண்ணான் .

புலராக் காழகம் புலர வுமது

185. யுச்சிக் கூப்பிய கையினர் தற்புகழ்ந்
தாறெழுத் தடக்கிய வருமறைக் கேள்வி
நாவியன் மருங்கி னவிலப் பாடி
விரையுறு நறுமல ரேந்திப் பெரிதுவந்
தேரகத் துறைதலு முறியனதா அன்று.

Tamil Paraphrase.

(உடம்பிலே கிடந்து) உலரும்படி உடுத்து, கேட்டற்கரிய மறை
வாக உச்சரிக்கப்படும் ஆறு அக்ஷரத்தைத் தன்னிடத்தடக்கிய
மந்திரத்தை நாக்குப் புடைபெயரும் அளவிலே பயில உச்சரித்து,
வாசம் மிகுந்த நன்மையாகிய பூக்களை எடுத்து அருச்சித்து, தலை
யிலே குவித்த கையினை யுடையவர்களாய் தன்னைப் புகழ்ந்து
துதிக்க, மிகமகிழ்ந்து திருவேரகத்தின் கண்ணே எழுந்தருளி
யிருத்தலும் உரியன், அதுவன்றி.

English Translation.

They wear a fine thread of three bands, each of which consists
of three strands. Knowing the proper time of worship, and wear-
ing wet garments which are allowed to dry up on their bodies,
and pronouncing, with their practised, automatic tongues, the
six-lettered mystic formula which is uttered *sotto voce* so as
to be scarcely audible, they worship the god picking up very
good and fragrant flowers for the purpose, and offer him prayer-
ful praises with their palms closed over their heads. Sri Subrah-
manya sits listening to them with pleasure. He has also other
abodes.

Notes.

householder. Mediaeval Tamil commentators also confirm this view. See, for instance, the phrase “நர்ப்பத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங்காத்தான்” occurring in the commentary on sutra 1 of the Kalaviyal of Tolkappiyam. The rule is referred to also in the commentary on sutra 1 of Iraiyanar Akapporul—a commentary attributed to Nakkirar himself. அறன்—அறம்—dharma, duty. Is அறம் derived from ‘dharma’, through ‘dharam’ by loss of initial consonant? அறம் is here used for அறநூல்கள்—sacred texts. நளில்—uttering: கொள்கை—principle or practice.

l. 181. மூன்று—three: வகை—kinds: குறித்த—marked off: the three kinds are marked off by figures—a square, a triangle, and a bow—for the முத்தி—three fires, i. e., Ahavaniya, Dakshina, and Garhapatya respectively. The Tamil முத்தி corresponds to the Sanskrit ‘agnitreta’ or simply ‘treta’. செல்வத்து—prosperous. A Brahmin’s prosperity is caused by his loyalty to the Vedic ritual of the fire.

l. 182. இருபிறப்பாளர்—dvijas, i. e., the twice-born, here, particularly, Brahmins. Every man is originally born a Sudra: then he takes a second birth as a man of the first three castes after certain samskaras (purificatory ceremonies) have been performed on him. Janmana jayate Sudrah samskarairavijayacyate. பொழுது—time: அறித்து—knowing: நவல—praying, modified by புகழ்த்து in l. 185

l. 183. ஒன்பது—nine: கொண்ட—having: மூன்று—three: புரி—band: நுண்—fine: ஞாண்—yajnopavita, sacred thread. Every married Brahmin wears a sacred thread of three bands, each band consisting of three strings.

l. 184. புலர—not dry, i. e., wet: காழகம்—cloth: புலர—so as to dry: உடஇ—wearing. The warmth of the body will dry up the garments worn wet at the bath.

நு—குன்று தொழுடல்

KUNRUTORADAL.

Text.

- 190 பைங்கொடி நறைக்கா யிடையிடுபு வேல
 னம் பொதி ப்புட்டில் விரைஇக் குளவியொடு
 வெண்கூ தாளந் தொடுத்த கண்ணிய
 னறுஞ்சார் தணிந்த கேழ்கிளர் மார்பிற்
 கொடுந்தொழில் வல்விற் கொலைஇய கானவர்
 195 நீடமை விளைந்த தேக்கட் டேற்ற
 குன்றகச் சிறுகுடிக் கிளையுடன் மகிழ்ந்து

Tamil Paraphrase.

(194) கொடிய தொழிலையுடைய வலியவீல்லாற் கொல்லு
 தலைச்செய்த குறவர் (195) நீண்ட மூங்கிலிலே இருந்து முற்றின
 தேனாற்செய்த கள்ளின் தெளிவை (196) மலையிடத்துச் சிறிய
 ஊரிலே இருக்கின்ற சுற்றத்தோடே (உண்டு) மகிழ்ந்து, (அக்
 குறிஞ்சி நிலத்திற்குரிய) (197) தொண்டகமென்னும் சிறு பறையி
 னது தாளத்திற்குக் குரவையாட, (அதனைக்கண்டு) (216) மெல்
 லிய தோளினையுடைய பலவாகிய மான் பினைபோலும் மகளிர்
 குரவையாடி (215) அசைய, (206) சிவந்தவன் (முருகப்பெரு
 மான்) (அதனைப் பொறுது) (193) நறிய சந்தனத்தைப் பூசிய

English Translation.

SPORTING ON EVERY HILL.

(These are all hills): (206) The red god (217) has the settled
 disposition of sporting on every hill. (He goes there excited
 by the sight of) (216) tender-shouldered damsels who, looking
 like so many gazelles, (215) sway in the *kuravai* dance, being
 tempted thereto by the dance of (194) the jungle-men that
 follow a cruel occupation and play havoc with their strong
 bow. (196) The jungle-men are filled with joy as they partake,
 with their relatives in the little village on the hill, (195)
 of the liquor-essence prepared from honey matured in the

Notes.

1. 185. உச்சி—on the crest, i. e., head. Has 'ucci' any connection with Sanskrit 'uccais', lofty? கூப்பிய—closed in salutation: கையினர்—those having hands. The phrase “உச்சிக் கூப்பியகையினர்” is cited by Naccinarkkiniyar as an obsolete expression illustrating sutra 80 of the Seyyuliyal of Tolkaṭṭiyam. தற்புகழ்ந்து—தன்னைப்புகழ்ந்து, தன்னை—self: புகழ்ந்து—praising; adverbial participle modifying நுவல் in l. 182.

1. 186. ஆறெழுத்து—Sanskrit 'shadakshara'—the sacred Subrahmanya mantra or mystic formula நம : குமாராய. அடக்கிய—containing: அரு—difficult (to hear): மறை—(pronounced) sotto voce: கேள்வி—mantra, a sacred, mystic, formula.

1. 187. நா—tongue: இயல்—moving (automatically): மருங்கில்—to the extent: நனில—practised: பாடி—pronouncing. cf. the Tevaram line, “நற்றவாவுனை நான் மறக்கினும் சொல்லு நா நமச்சிவாயவே,” of Sundaramurttinayanar.

1. 188. விரை—fragrance: உறு—abounding in: நறு—select: மலர்—flowers: ஏந்தி—holding (for worship): பெரிது—greatly: உவந்து—rejoicing.

1. 189. ஏரகத்து—at Eragam; locative case. The exact identity of this place is not known. Dr. V. Swaminatha Iyer points out that Arunagirinathar—the famous author of “Tiruppugazh”—identifies it with Swami Malai—a station on the S. I. R. 24 miles to the south-west of Mayavaram and 20 miles to the north-east of Tanjore. But the learned Doctor also points out that the Arumpadavuraiyasiriyar of “Silappadikaram” seems to be of a different opinion. உறைதல்—residing: உம்—and: உரியன்—one having a right: அதா அன்று—more-over.

The Aryan character of the Tamils from the remotest antiquity is made unmistakably clear by this section of the poem, which is among the earliest remnants of ancient Tamil literature.

Text.

200 தொண்டகச் சிறுபறைக் குரவை யயர
 விரலுளர்ப் பவிழந்த வேறுபடு நறுங்காற்
 குண்டுசுனை பூத்த வண்டுபடு கண்ணி
 யினைத்த கோதை யனைத்த கூந்தன்
 முடித்த குல்லை யிலையுடை நறும்பூச்
 செங்கான் மராஅத்த வாலிண ரிடையிடுபு
 சுரும்புணத் தொடுத்த பெருந்தண் மாத்தழை
 திருந்துகா முல்கு றினைப்ப வுடஇ

Tamil Paraphrase.

நிறம் விளங்கும் மார்பினையுடைய (190) முருகக்கடவுளின் பூசாரி
 யினால் பச்சிலைக் கொடியாலே நல்ல மணமுள்ள (சாதி) காயை
 நடுவேயிட்டு, (191) அழகிய பருமனையுடைய தக்கோலக் காயைக்
 கலந்து, காட்டுமல்லிகையுடனே (192) வெண்டாளியையும்
 சேர்த்து கட்டப்பட்ட தலைமாலையை உடையவனாய், (206)
 சிவந்த ஆடையுடுத்து, சிவந்த அரையினையுடைய (207) அசோகி
 னது குளிரந்த தளிர் அசையும் காதினைப் பொருந்தி, (208)
 கச்சைக்கட்டி, கழலை அணிந்து, வெட்சிமாலையைச் சூடி, (209)
 குழலை ஊதி, கொம்பை முழக்கி, -சிறிய பலவித வாத்தியங்களை
 எழுப்பி, (210) ஆட்டுக்கிடாயைப் பின்னிட்டு, மயிலை ஏறி, குற்ற
 மில்லாத சேவற் (211) கொடியை உயர்த்து, நெட்டையர்க

English Translation.

long bamboo, (197) and dance to the beat of their small-drum
 called *tondakam*. The god (192) wears a chaplet made up of (190)
paccilai creeper, on which are strung nutmegs and (191) beauti-
 ful, swelling cubebs, in the midst of wild jasmine and (192)
 white convolvulus. The chaplet is made (190) by Murugan's
 temple-priest, (193) who has a chest shining colourfully with
 fragrant sandal-paste. The god (206) wears a red cloth, and
 (207) has ears on which is quivering a cool shoot of the mast
 tree (206) with the red trunk. (208) He girds up his loins, wears
 the hero's anklets, puts on a chaplet of scarlet ixora, (209) plays

5. KUNRUTORADAL

Sporting on Every Hill

Notes

This section refers to the ways of Muruga on hills which are his natural abode according to the oft-quoted sutra 5 of Tolkappiyam, Poruladigaram. It presents a striking contrast to section 4—Tiruveragam and section 3—Tiruvavinangudi.

1. 190. பைங்கொடி—a fragrant creeper: நறைக்காய்—the fragrant fruit, i. e., nutmeg: இடை இடுபு—placing between: வேலன்—priest in Muruga's temple.

1. 191. அம்—beautiful: பொதி—swelling: புட்டில்—cubeb: விரைஇ—mixing up: குளியியொடு—with wild jasmine.

1. 192. வெண்கூதாளம்—white convolvulus: தொடுத்த—wreathed: கண்ணியன்—wearing a chaplet: qualifies செய்யன் in l. 206.

1. 193. நறுஞ்சாந்து—fragrant sandal paste: அணிந்த—putting on: கேழ்—colour: கிளர்—shining: மார்பின்—having the chest: qualifies வேலன் in l. 190. Some say it qualifies கானவர் in l. 194.

1. 194. கொடுந்தொழில்—having a cruel occupation: வல்கில்—with a strong bow: கொலைஇய—who have killed: கானவர்—hunters: connected with forest (Skt. *kanana*).

1. 195. நீடு—long: அமை—(in the) bamboo: விளைந்த—matured: தேக்கட்டேறல்—தேன் + கள் + தேறல் தேன்—(prepared from) honey: கள்—liquor: தேறல்—essence.

1. 196. குன்றகம்—on the mountains: சிறுகுடி—hamlet: கிளையுடன்—with relations: மகிழ்ந்து—making merry (after drinking).

1. 197. தொண்டகம்—kind of drum peculiar to Kurinji or hill region: சிறுபறை—(to the beat of) the small drum: சிறுபறை is in apposition with தொண்டகம். குரவை—a dance peculiar to the region, in which the performers clasp one another's hands and move round in a circle. அயர—dancing.

1. 198. விரல்—with the finger: உளர்ப்பு—by the stirring: அவிழ்ந்த—opened: வேறுபடு—diversified: நறுங்கான்—good-smelling: qualifies கண்ணி in l. 199.

1. 199. குண்டு—deep: சுனை—tarn: பூத்த—blossomed: qualifies 'flowers' understood. வண்டுபடு—swarming with bees: கண்ணி—chaplet.

Text.

- 205 மயில்கண் டன்ன மடநடை மகளிரோடு
 செய்யன் சிவந்த வாடையன் செவ்வரைச்
 செயலைத் தண்டளிர் துயல்வருங் காதினன்
 கச்சினன் கழலினன் செச்சைக் கண்ணியன்
 குழலன் கோட்டன் குறும்பல் லியத்தன்
- 210 றகரன் மஞ்ஞையன் புகரில் சேவலங்

Tamil Paraphrase.

வளர்ந்து, தோளிலே கங்கணம் அணிந்து, (214) இடுப்பிலே (இறு
 கக்) கட்டிய (213) அரைப்பட்டிகையின்மேலே (உடுப்பதாக உட்)
 கொண்ட, (214) (தொங்கவிட்டமையால்) நிலத்தைப் பொருந்து
 கின்ற, (213) மணம் வீசுகின்ற, குளிர்ந்த, மென்மையை உடைத்
 தாகிய(214) வஸ்திரத்தை உடுத்து,(212) நரம்பு வாத்தியம்சப்தித்
 தாற்போன்ற இனிய சாரீரத்தைபுடைய பாடுமகளிரோடும், (198)
 விரலினுடைய அலைப்பாலே (வலிய அலர்த்து) அலர்ந்த (பூவாக
 லின்) வேறுபடுகின்ற நல்ல மணத்தினையுடையதும், (199) ஆழ்ந்த
 சுனையில் பூத்ததுமான (பூவாற்செய்த) வண்டுவிழ்கின்ற தலையிற்
 குடும் மாலையினையும், (200) இதழ்பறித்துக் கட்டின மாலையினையும்

English Translation.

upon the flute, blows the horn, sounds all the minor musical
 instruments, (210) leads a goat behind, rides on a peacock, (211)
 raises the banner (210) of the faultless cock, (211) looks tall,
 displays an armlet on his shoulders, and (213) wears a fragrant,
 cool and delicate (214) shawl which, (213) intended to be worn
 on the sash (214) tied fast round his waist, trails on the ground.
 (212) With him is a quire (of damsels) with voice as melodious
 as the twang of stringed instruments. (205) With him, again,
 is a bevy of beauties with the delicate deportment of a pea-
 cock. (199) They wear a chaplet swarming with bees, and
 made up of flowers growing in deep tarns (198) and giving out

Notes.

1. 200. இணைத்த—made of plucked petals: கோதை—garland: அணைத்த—decked with: கூந்தல்—hair.

1. 201. முடித்த—having leaves at the head: குல்லை—Indian hemp: இலைடை—having leaves: நறும்பூ—fragrant (bunches of) flowers.

1. 202. செங்கால்—having red stalks: qualifies இணர்: மராஅத்த—of the small Indian oak: வால்இணர்—white bunches of flowers: இடைஇடுபு—placing between.

1. 203. ஈரும்புஉண—so that the bees may suck (the honey): தொடுத்த—wreathed: qualifies தழை: பெரு—big: தண்—cool: மா—beautiful: தழை—leaf-garment.

1. 204. திருந்து—looking beautiful: காழ்—waist-bands: அல்குல்—(on) the groins: திளைப்ப—so as to sway: உடஇ—wearing: governs தழை in l. 203.

1. 205. மயில் கண்டன்ன—like a peacock seen: மடநடை—having a refined behaviour: மகளிரொடு—with damsels.

1. 206. செய்யன்—the red one (Muruga): subject of the whole section. சிவந்த ஆடையன்—wearing red garments. The expressions ஆடையன், காதினன், கச்சினன், கழலினன், கண்ணியன், குழலன், கோட்டன், பல்லியத்தன், தகரன், மஞ்ஞையன், கொடியன், நெடியன், தோளன், and துகிலினன்—occurring in lines 206 and the following—which will be parsed as nouns in English and as appellative finite verbs (குறிப்பு வினைமுற்று) in Tamil—are here used as adverbial participles (வினை யெச்சம்). செவ்வரை—having the trunk red.

1. 207.* செயலை—(of) the Indian mast tree: தண்—cool: தளிர்—sprout, shoot: துயல் வரும்—shaking: காதினன்—having ears.

1. 208. கச்சினன்—wearing a sash: கழலினன்—wearing anklets: செச்சை—scarlet ixora: கண்ணியன்—wearing a garland.

1. 209. குழலன்—playing upon the flute: கோட்டன்—blowing the horn: குறும்பல்லியத்தன்—sounding various kinds of minor musical instruments.

Text.

215 கொடிய னெடியன் றெடியணி தோள
 னரம்பார்த் தன்ன வின் குரற் றெகுதியொடு
 குறும்பொறிக் கொண்ட நறுந்தண் சாயன்
 மருங்கிற் கட்டிய நிலனேர்பு துகிலினன்
 முழவுறழ் தடக்கையி னியல வேந்தி
 மென்றோட் பல்பிணை தழீஇத் தலைத்தந்து
 குன்றுதொ றுடலு நின்றதன் பண்பே யதாஅன்று

Tamil Paraphrase.

சேர்த்தின கூந்தலினையும், (201) இலையைத்தலையிலே அணிந்த
 கஞ்சாவையும், இலையை உடைய நறிய பூங்கொத்துக்களையும்,
 (202) செவ்விய காலினையுடைய கடம்பினிடத்தனவாகிய வெள்ளிய
 பூங்கொத்துக்களை நடுவேவைத்து, (203) வண்டிகள் (தேனை) உண்
 னும்படி தொடுத்த பெரிய, குளிர்ந்த, அழகிய, தழையை (204)
 வடங்கள் சோபிக்கும் அல்குவிடத்தே அசையும்படி உடுத்து,
 (205) மயிலைக்கண்டாற்போன்று, மடப்பம் பொருந்திய ஒழுக்கத்
 தினையுடைய மகளிரொடும், (217) குன்றுதோறும் சென்று, (215)
 தன்னுடைய முழவை ஒத்த பெரிய கையினாலே (அவர்களைத்)
 (216) தழுவி, (215) எடுத்துக்கொண்டு, (216) அவர்கட்கு
 முதற் கைகொடுத்து, (217) விளையாடுதலும் தனக்கு (நிலை) நின்ற
 குணமாம். அதுவன்றி

English Translation.

varied fragrance on account of their having been made to blossom by force with the aid of the fingers. (200) Their tresses also wear a garland of plucked petals. (204) On their groins shining with waist-strings, they wear (203) a big, cool and beautiful, (204) dangling garment of leaves, (201) consisting of leaf-crowned Indian hemp and of leafy bunches of fragrant flowers, and (202) interwoven with bunches of the red-stalked white flowers of the small Indian oak. (203) The garment is so made up as to allow the bees to suck the honey (in its flowers and leaves). (215) With his big drum-like hand, (216) he embraces these damsels, (215) takes them up, and (216) clasps them in his arms (as he disports himself on every hill). (217) He has also other abodes

Notes.

1. 210. தகரன்—leading a goat : மஞ்ஞையன்—riding on a peacock : புகர் இல்—faultless : சேவல்—cock.

1. 211. கொடியன்—raising the banner : நெடியன்—grown tall : தொடி—armlet : அணி தோளன்—wearing on the shoulder.

1. 212. நரம்பு—a stringed instrument : ஆர்த்தன்ன—sound-
ing like : இன் குரல்—having a melodious voice : தொகுதி
யொடு—in the company of (songstresses).

1. 213. குறும் பொறி—(over) the girdle : கொண்ட—inten-
ded to be worn : நறு—fragrant : தண்—cool : சாயல்—delicate.

1. 214. மருங்கில்—on the waist : கட்டிய—tied (fast) : நிலன்
நேர்பு—touching the ground (as its ends were allowed to hang):
துகிலினன்—wearing a shawl. துகில் seems to be connected
with Skt. *dukula*, which is generally a silk cloth of very fine
texture worn as a shawl.

1. 215. முழவு உறழ்—drum-like : தட—big : கையின்—
with the hands : இயல்—swaying (in the dance of kuravai) : has
for its subject மென்றோட் பல்பிணை in the next line : ஏந்தி—
taking up.

1. 216. மென்றோட் பல்பிணை = மென் + தோள் + பல்பிணை
= (damsels) with tender shoulders looking like a number of
gazelles : தழீஇ—embracing : தலைத்தந்து—clasping in the arms.

1. 217. குன்று தொறும்—on every hill : ஆடலும்—sport-
ing : நின்ற—settled : தன்—his : பண்பே—disposition : அதா
ஆன்று—moreover.

The description of Muruga given here bears a close re-
semblance to the one contained in verses 10 and 31 of Subrah-
manya Bhujanga, which run as follows :—

Suvarnabhadyambarairbhasamanam, kvanatkinkini—
mekhalasobhamanam, lasaddhemapattena vidyotamanam, ka-
tim bhavaye Skanda te dipyamanam (10).

Namah kekine saktaye capi tubhyam, namaschaga tubhyam
namah kukkutaya, namassindhava sindhudesaya tubhyam,
punah Skandamurte namaste namo'stu (31).

சு—பழமுதிர்சோலை.

6—PAZHAMUDIRSOLAI.

Text

220 சிறுதினை மலரொடு விரைஇ மறியறுத்து
வாரணக் கொடியொடு வயிற்பட நிறீஇ
பூரூர் கொண்ட சீர்கெழு விழவினு
மார்வல ரேத்த மேவரு நிலையிலும்
வேலன் றைஇய வெறியயர் களனுங்
காடுங் காவுங் களிற்பெறு துருத்தியும்
யாறுங் குளனும் வேறுபல் வைப்புஞ்

Tamil Paraphrase

(218) சிறிய தினையரிசியைப் பூக்களுடன் கலந்து (பல்லுண
வாக வைத்து) மாளை அறுத்து, (219) கோழிக்கொடியுடனே
தான் அவ்விடம் நிற்கும்படி நிறுத்தி, (220) ஒவ்வோருரிலும்
எடுத்துக்கொண்ட சிறப்புப் பொருந்திய திருவிழாவிலும், (221)
பக்தர் துதித்தலால் தான் விரும்பிய இடத்திலும், (222) பூசாரி
உண்டாக்கிய வெறியாடு களத்திலும், (223) காட்டிலும், தோட்
டத்திலும், அழகு பொருந்திய ஆற்றிடைக் குறையிலும், (224)
ஆறுகளிலும், குளங்களிலும், இவைகளைத் தவிர வேறு பலஇடங்

English Translation

6—THE GARDEN OF RIPE FRUITS.

(220) He is present at every celebrated village-festival, (219)
where he is installed with his cock-banner (219) and propitia-
ted with a variety of dishes consisting of a mixture of the little
millet and flowers and slaughtered deer. (221) He delights
also in those abodes where his devotees sing his praises (222)
He dwells, too, in the field which his priest has prepared for
his dance of frenzy. (223) He is present, again, in wood and
copse, in beautiful aits, (224) in rivers and lakes and a num-

சு. பழமுதிர்சோலை.

6. The Garden of Ripe Fruits.

Notes.

1. 218. சிறு—small; தினை—Italian millet, *setaria italicum*; மலரொடு—with flowers; விரைஇ—mixing up; மறி—deer; அறுத்து—cutting.

1. 219. வாரணக்கொடியொடு—with the cock-banner; வயிற் (வயின்) பட—so as to appear at the place; நிறீஇ—installing.

1. 220. ஊர்ஊர்—at every village; கொண்ட—undertaken; சீர்கெழு—celebrated; விழவின்—at festival; உம்—and.

1. 221. ஆர்வலர்—devotees; ஏத்த—praising; மேவரு—desired; நிலையின்—at place; உம்—and.

1. 222. வேலன்—Muruga's priest; தைஇய—set up; வெறி—dance of frenzy; அயர்—taking place; களன்—field; உம்—and.

1. 223. காடு—wood; கா—garden; கவின்—beauty; பெறு—possessing; துருத்தி—ait; உம்—and.

1. 224. யாறு—river; உம்—and; குளன்—lake; உம்—and; வேறு—other; பல—many; வைப்பு—place; உம்—and.

1. 225. சதுக்கம்—a junction of four roads, from Skt. *catushka*, a group of four; உம்—and; சந்தி—Skt. *sandhi*—a junction generally; உம்—and; புது—fresh; பூ—flowers; கடம்பு—common Cadamba, *Anthocephalus cadamba*; உம்—and.

1. 226. மன்றம்—the tree in the village-common under which village-assemblies were held; உம்—and; பொதியில்—the public hall; உம்—and; கந்து—posts erected for cows to rub against; a form of charity which prevailed till very recently; உடை—having; நிலையின்—at the place; உம்—and.

Text

- 225 சதுக்கமுஞ் சந்தியும் புதுப்பூங் கடம்பு
மன்றமும் பொதியிலுங் கந்துடை நிலையினு
மாண்டலைக் கொடியொடு மண்ணி யமைவர
நெய்யோ டையவி யப்பி யைதுரைத்துக்
குடந்தம் பட்டுக் கொழுமலர் சிதறி
- 230 முரண்கொ ளுருவி னிரண்டு னுடஇச்
செந்நூல் யாத்து வெண்பொரி சிதறி
மதவலி நிலையு மாத்தாட் கொழுவிடைக்
குருதியொடு விரைய நூவெள் ளரிசி

Tamil Paraphrase

களிலும், (225) நான்சந்தியினும், முச்சந்தியினும், ஐஞ்சந்தியினும், புதிய பூக்களை உடைய கடம்பினும், (226) ஊர் நடுவே எல்லாருமிருக்கும் மரத்தடியினும், பொது மண்டபத்தினும், ஆதிண்டு குற்றியையுடைய இடத்தினும், ஆகிய (249) அவ்வவ்விடங்களிலேயும் வசிப்பவன். (227) மாட்சிமைப்பட்ட தலைமையினையுடைய கோழிக்கொடியோடே, (244) அச்சம் பொருந்தின அகற்சியையுடைய நகரின் கண்ணே, (243) புறச்சமயிகள் அஞ்சும்படியாக, (244) முருகன் வரும்படி, (242) குறமகள் (227) (அந்நகரைப்) பொருத்தமாக அலங்கரித்து, (அதில்) (228) நெய்யோடே வெண்சிரு கடுகையும் அப்பி, தான் வழிபடுதற்குரிய மந்திரத்தைத் தோன்றாமல் உச்சரித்து, (229) வணங்கி, அழகிய மலர்களைத் தூவி, (230) ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட வடிவினையுடைய இரண்டு வஸ்திரங்களை உள்ளொன்றும் வெளியொன்றுமாக உடுத்து, (231) சிவந்த நூலினுலே காப்புக் கட்டி, வெள்ளிய பொரியைத் தூவி, (232) மிகுதியையுடைய வலி நிலைபெற்ற,

English Translation

ber of other places. (225) At junctions where four, or three, or five roads meet, under the fresh-blossomed *Kadamba* tree. (226) under the tree where villagers meet for business, in the public hall, at the place where posts are erected for cows to rub against, (249) at these and such other places also he is present. (Again), he puts in his appearance (244) at the town of terrific dimensions which is (227) decorated (242) by the mountain-maid (227) fittingly with the cock-banner of great eminence (244) so that Muruga may come into it (243) to the utter consternation of heretics. (229) There she worships him (228) by applying a paste of ghee and white mustard, pronouncing inaudible spells, and scattering pretty flowers. (230) She wears, one inside the other, two cloths of totally

Notes.

1. 227. மாண்டலை=மாண்—தலை=great eminence. The word is also taken as ஆண்டலை—peacock or cock, or as ஆண்டலை—man's head. In the third sense, ஆண்டலைக்கொடி will mean a flag displaying the figure of a fabulous being with a man's head and a bird's body intended to scare away evil spirits from altars where offerings are made. கொடி ஒடு—with banner; மண்ணி—having decorated; அமைவர—fittingly.

1. 228. நெய்யோடு—with ghee; ஐயசி—white mustard; அப்பி—applying as a paste; this paste is supposed to be pleasing to all deities, and referred to in various works of the "saṃgham period;" ஐது—parsed as a noun in the Mad. Univ. Tam. Lex. and explained as நுண்ணியது (that which is subtle) or மெல்லியது (that which is slender), but parsed as an adverb by Dr. V. Swaminatha Iyer in his பத்துப்பாட்டு—glossary (p. ௭00) and explained as மெல்லிதாக (softly). உரைத்து—having pronounced.

1. 229. குடந்தம்பட்டு—making obeisance: குடந்தம் is explained as a special form of obeisance in two ways, i e, (i) joining the hands together and bending the body, and (ii) clenching the fingers and placing the ends of the thumbs on the chest (Mad. Univ. Tam. Lex.) கொழு—pretty; மலர்—flowers; சிதறி—scattering.

1. 230. முரண்கொள்—differing; உருவின்—of variety; இரண்டுடன்—with two; உடையு—wearing.

1. 231. செந்நூல்—red thread; யாத்து—tying as a talisman; வெண்பொரி—white, parched grain; சிதறி—scattering.

1. 232. மதவலி—immense strength; நிலைஇய—lying rooted; மா—great; தரள்—leg; கொழு—fat; விடை—Skt. *vrsha*, bull, here, ram,

1. 233. குருதியோடு—with blood; விரைஇய—mixed; தூ—pure; வெள்ளரிசி—white rice.

Text

- 235 சில்பலிச் செய்து பல்பிரப் பிரீஇச்
 சிறுபசு மஞ்சளொடு நறுவிரை தெளித்துப்
 பெருந்தண் கணாவீர நறுந்தண் மாலை
 துணையற வறுத்துத் தூங்க நாற்றி
 நளிமலைச் சிலம்பி னன்னகர் வாழ்த்தி
 நறும்புகை யெடுத்துக் குறிஞ்சி பாடி
 240 யிமிழிசை யருவியொ டின்னியங் கறங்க
 வருவப் பல்பூத் தூஉய் வெருவாக்
 குருதிச் செந்தினை பரப்பிக் குறமகண்

Tamil Paraphrase

பெரிய காலையுடைய, கொழுத்த, கிடாயினது (233) இரத்தத்
 துடன் கலந்து பிசைந்த தூய வெள்ளரிசியைச் (234) சிறு பஸி
 யாக இட்டு, வேறு பல நைவேத்தியங்களையும் வைத்து, (235)
 சிறிய பசுமஞ்சளொடு வாசனையுள்ள சந்தனம் முதலியவற்றை
 யும் தெளித்துப் (236) பெரிய குளிர்த செவ்வலரி மாலையையும்,
 வாசனையும் குளிர்ச்சியும் பொருந்திய வேறு பல மாலையையும்,
 (237) சமமாக அறுத்து, தமக்கு ஒப்பில்லாதபடி அசையத்
 தூக்கி, (238) அடர்ந்த மலைப்பக்கத்திலுள்ள நல்ல ஊர்களை
 வாழ்த்தி, (239) வாசனையுள்ள தூபத்தைக் காட்டி, (அந்நிலத்திற்
 குரிய) குறிஞ்சிப்பண்ணைப்பாடி, (240) முழங்குகின்ற ஒசை
 யினையுடைய அருவியோடே பல இனிய வாத்தியங்களும் ஒலிக்க,
 (241) நிறநிறமான பல பூக்களைத் தூவி, திலிப்படையும்படியாக,
 (242) இரத்தத்துடன் கலந்த சிவந்த தினையினையும் பரப்பி,
 (243) முருகன் விரும்பும் வாத்தியங்களை வாசிக்கப்பண்ணி,

English Translation

different varieties, (231) and ties round her wrist a talisman of
 red thread. She scatters white parched grain, (234) gives, as a
 petty offering, (233) pure white rice kneaded with the blood
 (232) of a fat ram of exceeding stamina and stout legs, (234)
 and makes numerous other offerings too. (235) She sprinkles
 particles of fresh turmeric of the smaller variety mixed with fra-
 grant sandal-paste and other perfumes. (237) She hangs up
 matchlessly dangling (236) garlands, made of big, cool oleander
 and other fragrant flowers—(237) the garlands being all cut to an
 equal length. (238) She blesses the good towns on the slopes
 of the forest-clad mountain. (239) She burns fragrant incense,
 and sings the regional song of *kurinji*. (At that time) (240)
 numerous sweet musical instruments sound their notes along
 with the roaring water-falls. (241) And she scatters flowers

Notes

1. 234. சில்—adj., small; பளி—Skt. *bali*, offering made to gods, etc.; செய்து—performing; பல்—pron., many; பிரப்பு—food of various kinds or rice placed before a deity in receptacles of the capacity of a *kuruni* (Mad. Univ. Tam Lex.); இரீஇ—placing.

1. 235. சிறு—small; பசு மஞ்சளொடு—with a kind of turmeric; நறு—fragrant; விரை—sandal and four other perfumes called கோட்டம் (Arabian costum), துருக்கம் (musk), தகரம் (wax-flower dog-bane) and அகில் (agar). தெளித்து—having sprinkled.

1. 236. பெரு—big; தண்—cool; கணவிர—Pkt. *kanavira* from Skt. *karavira*—(of) red oleander; நறு—fragrant; தண்—cool; மாலே—garland.

1. 237. துணை அற—matchlessly, adv. modifying நூற்றி; அறுத்து—cutting; தூங்க—so as to dangle; நூற்றி—hanging up.

1. 238. நனி—dense (with woods); மலை—mountain; சிலம்பின்—on the mountain-slopes; நன்னகர் = நல் நகர்—good towns. நகர்—Skt. *nagara*. வாழ்த்தி—blessing.

1. 239. நறும்புகை—incense; எடுத்து—lifting up; குறிஞ்சி—the song appropriate to the region of குறிஞ்சி, i. e., hills; பாடி—singing.

1. 240. இமிழ் இசை—(of) roaring noise; அருளியொடு—with the water-falls; இன் இயம்—sweet musical instruments; கறங்க—sounding.

1. 241. உருவ—coloured; பல்—many; பூ—flowers; தூஉய்—scattering; வெருவர—so as to cause terror.

1. 242. குருதி—(mixed with) blood; செந்தனை—Italian millet, *setaria italica*; பரப்பி—spreading; குறமகள்—a woman of the hill tracts.

1. 243. முருகிய—(musical instruments) pleasing to Muruga; நிறுத்து—setting up; முரணினர்—heretics; உட்க—so as to be confounded.

Text

- முருகிய நிறுத்து முரணின ருட்க
 முருகாற்றப் படுத்த வருகெழு வியனக
 245 ராடுகளஞ் சிலம்பப் பாடிப் பலவுடன்
 கோடுவாய் வைத்துக் கொடுமணி யியக்கி
 யோடாப் பூட்கைப் பிணிமுகம் வாழ்த்தி
 வேண்டுநர் வேண்டியாங் கெய்தினர் வழிபட
 வாண்டாண் நிறைதலு மறிந்த வாறே
 250 யாண்டாண் டாயினு மாக காண்டக
 முந்தூரீ கண்டுழி முகனமர்ந் தேத்திக்

Tamil Paraphrase

(245) (அவ்வெறி) யாடுகின்ற களம் ஆரவாரிப்ப (அதற்கேற்பன வற்றைப்) பாடி, (246) கொம்புகள் (245) பலவற்றையும் ஒருங்கே (246) ஊதி, கொடிய மணியையும் ஒலிப்பித்து, (247) கெடாத வலிபிழையுடைய பிணிமுகம் என்னும் (முருகனது) யானையை வாழ்த்தி, (248) காரியங்களை விரும்புவோர் தாங்கள் விரும்பின காரியங்களை விரும்பினுற்போலப் பெற்று நின்று வழிபட, (அந்நகரிலேயும்) (249) வசிப்பவன். (இதனை நான்) அறிந்த வாறே (கூறினேன்). (நான் கூறிய) (250) அவ்வவ்விடங்களிலே ஆனாலும், (வேறு இடங்களிலே ஆனாலும்), (251) (அவன்) முந்தூரீ காணும்பொழுது, அழகு தரும்படி முகமலர்ந்த, துதித்து,

English Translation

of varied hues. (242) She spreads red millet mixed with blood (241) so as to strike terror into the beholders. (243) She causes such musical instruments to be played as will be pleasing to Muruga, (245) and that field of frenzied dance resounds with melodies. Simultaneously (246) many horns blow. The harsh bell is sounded. (247) She blesses Pinimukam (Muruga's elephant) of unfailing strength. (248) Devotees who have obtained their wishes stand worshipping him who grants their desires exactly as they pray for them. (Thus does Muruga appear there.) (249) I have told you this as I know it. (250) Whether at these places (or at others), (251) when you behold him as he appears before you, put on (250) a beautiful, (251)

Notes

1. 244. முருகு ஆற்றிப்படுத்த—so as to cause Muruga to appear; உருகெழு—frightening; வியன்—vast; நகர்—town.

1. 245. ஆடுகளம்—dancing ring; சிலம்ப—so as to resound; பாடி—singing; பல—many; உடன்—at the same time.

1. 246. கோடு—horns; வாய் வைத்து—applying to the mouth, i. e., blowing; கொடு—harsh; மணி—bell; இயக்கி—ringing.

1. 247. ஓடா—unfailing; பூட்கை—(of) strength; சீணி முகம்—the elephant or peacock of முருகன்; வாழ்த்தி—blessing.

1. 248. வேண்டினர்—the needy; வேண்டி யாங்கு—as (they) desire; எய்தினர்—those who have obtained their wishes; வழி பட—worshipping.

1. 249. ஆண்டு ஆண்டு—in such and such places; உறை தலும்—residing; ‘உரியன்,’—understood. அறிந்தவாறே—as I know; ‘I have told you’, understood.

1. 250. ஆண்டு ஆண்டு ஆயினும் ஆக—be it in such and such places; ‘or elsewhere’, understood. காண்தக—beautiful.

1. 251. முந்து—(he) advancing; நீ—you; கண்டுழி—while seeing; முகன்—(with) face; அமர்ந்து—blooming; ஏத்தி—praising.

1. 252. கை தொழுஉ—lifting up the hands above the head in adoration; பரசி—praising; கால் உற—so that (his) feet may touch (your head); வணங்கி—prostrating yourself.

1. 253. நெடு—high; பெரு—big; சிமையத்து—on the top (of the Himalayas); நீல—blue, stands here for ‘blue darbha’ (kaus), by metonymy. கூட—green; சுனை—(in) tarn.

Text

- கைதொழுஉப் பரவிக் காலுற வணங்கி
 நெடும்பெருஞ் சிமையத்து நீலப் பைஞ்சனை
 யைவரு ளொருவ னங்கை யேற்ப
 255 வறுவர் பயந்த வாறமர் செல்வ
 வால்கெழு கடவுட் புதல்வ மால்வரை
 மலைமகண் மகனே மாற்றோர் கூற்றே
 வெற்றி வெல்போர்க் கொற்றவை சிறுவ
 விழையணி சிறப்பிற் பழையோள் குழவி
 260 வாறோர் வணங்குவிற் றுனைத் தலைவ

Tamil Paraphrase

- (252) கையைத் தலைமேலே வைத்து வாழ்த்தி, திருவடி
 (தலையிலே) உறுப்படி தண்டனிட்டு, (253) நெடிய, பெரிய, (இம
 வான்) உச்சியில், தருப்பை வளர்ந்த பசிய சுனையிடத்தே,
 (254) பஞ்ச பூதங்களின் அதி தெய்வங்களுள் ஒருவனாகிய அக்
 கினி தேவன் தனது அங்கையிலே ஏற்ப, (255) அறுவராலே
 பெறப்பட்ட ஆறு வடிவு பொருந்திய செல்வ (என்றும்), (256)
 கல்லாவின் கீழிருந்த கடவுளினுடைய புதல்வனே (என்றும்),
 பெரிய மூங்கில்களையுடைய (257) மலையாசனின் மகனுடைய
 மகனே (என்றும்), பகைவரின் யமனே (என்றும்), (258) (பகை
 வரை) யுத்தத்திலே வென்ற வெற்றியினையுடைய துர்க்கையின்
 புதல்வனே (என்றும்), (259) ஆபரணத்தை அணிந்த சிறப்பை
 யுடைய வணதுர்க்கையின் குழந்தாய் (என்றும்), (260) வளைந்த
 வில்லினையுடைய தேவசேனையே (என்றும்), (261) மலை

English Translation

blooming, countenance. and sing his praises. (252) Bless him
 with your palms closed above your head. Prostrate yourself
 before him so that his feet touch (your head). (277) (Then)
 beland him in these words that I know:— (255) "Oh prosperous
 one of six forms born of six women, (254) after having been
 first received in the palms of one among the five, (253) in the
 green tarn overgrown with kaus situated on the summit of the
 high, big Himalayas! (256) Oh son of the god seated under
 the banyan tree! (257) Oh son of the daughter of the moun-
 tain (256) on which gigantic bamboos grow! (257) Oh death
 to enemies! (258) Oh child of victorious Durga conqueror of
 foes in battle! (259) O child of Vana Durga distinguished
 because of the ornaments worn by her! (260) Oh captain

Notes.

1. 254. ஐவருள்—among the five, i. e., the five presiding deities of the five *mahabhutas* (gross elements), earth, water, light, air and ether. The names of the presiding deities are Brahma, Vishnu, Rudra, Mahesvara and Sadasiva respectively. ஒருவன்—one. The deity referred to here is Rudra, who is identified with Agni. The reader is referred to the story of Murugan's birth narrated already (p. 19, *ante*). அங்கை—in the palm; ஏற்ப—receiving.

1. 255. அறுவர்—the six (presiding deities of the constellation of Karttikai or Pleiades); பயந்த—born of; ஆறு—six (forms); அமர்—be constituted of; செல்வ—Oh prosperous one!

1. 256. ஆல்கெழு—seated under the banyan tree. Sri Dakshinamurti—the Teacher of teachers—is pictured as seated under the banyan tree. கடவுள் (of) god; புதல்வ—Oh son! மால்—big; வரை—bamboos.

1. 257. மலை—(of) mountain (the Himalayas); மகள்—(of) daughter; மகனே—Oh son! மாற்றோர்—(to) enemies; கூற்றே—Oh death!

1. 258. வெற்றி—victorious, adj. qualifying கொற்றவை; வெல்பார்—victorious in battle; கொற்றவை—lit: (of) the goddess of victory; Vijaya, i. e., Durga, as the killer of Mahishasura; சிறுவ—Oh son!

1. 259 இழை—ornaments; அணி—wearing; சிறப்பின்—distinguished because of; பழையோள்—(of) the Ancient One (female). This goddess is described as காடுகிழாள் (mistress of the forest) corrupted into காடுகாள். From this point of view, the epithet வனதூர்க்கை will be more appropriate to பழையோள் than to கொற்றவை to whom Naccinarkkiniyar applies it. குழை—Oh child!

1. 260. வாறோர்—(of the) celestials; வணங்கு—bent; வில்—with bow; தானை—(of the) army; தலைவ—Oh chief!

Text

மாலை மார்ப நூலறி புலவ
 செருவி லொருவ பெர்ருவிறன் மள்ள
 வந்தணர் வெறுக்கை யறிந்தோர் சொன்மலை
 மங்கையர் கணவ மைந்த ரேறே
 265 வேல்கெழு தடக்கைச் சால்பெருஞ் செல்வ
 குன்றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து
 விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ
 பலர்புகழ் நன்மொழிப் புலவரேறே
 யரும்பெறன் மரபிற் பெரும்பெயர் முருக

Tamil Paraphrase

தரித்த மார்பையுடையவனே (என்றும்), நூல்களை அறிந்த
 புலவனே (என்றும்), (262) போரில் நிகரற்றவனே (என்றும்),
 வெற்றி தானே வந்தனடையும் வீரனே (என்றும்), (263) அந்த
 ணர்களின் செல்வமே (என்றும்), ஆன்றோரின் சொற்களாலாய
 புகழ்ச்சி மலையை உடையவனே (என்றும்), (264) (தெய்வயானை
 யாரும் வள்ளி நாய்ச்சியாருமாகிய) மகளிர்க்குக் கணவனே
 (என்றும்), வீரபுங்கவனே (என்றும்), (265) வேல் பொருந்தின
 பெரிய கையால் அமைந்த பெரிய செல்வனே (என்றும்), (266)
 கிரவுஞ்ச கிரியைப் பிளந்த குறையாத வெற்றியையுடைய, (267)
 ஆகாயத்தைத் தீண்டுகின்ற உயர்ந்த மலைகளையுடைய குறிஞ்சி
 நிலத்திற்குத் தலைவனே (என்றும்), (268) பலரும் புகழ்ந்து
 சொல்லும் நன்றாகிய சொற்களையுடைய, பரசமய பண்டிதர்களா
 கிய யானைகட்குச் சிங்கம் போன்றவனே (என்றும்), (269) பெறு

English Translation

of the celestial hosts having a bent bow! (261) Oh Lord
 wearing garlands on the chest! Oh scholar deeply read in
 books! (262) Oh Lord peerless in battle! Oh hero whom
 Victory approaches of her own accord! (263) Oh wealth of
 Brahmanas! Oh Lord of mountains of praise bestowed by
 sages! (264) Oh husband of the damsels (Deivayanai and
 Valli)! Oh best of heroes! (265) Oh Lord of great glory
 rendered worthy of it by the big arm bearing the javelin!
 (267) O Lord of *kurinji* with hills high enough to reach the
 skies, (266) who has earned never-fading glory by quelling the
 Kraunca mountain! (268) Oh Lord who are praised by many

Notes

1. 261. மாலை—Skt. *mala*—(of) garlands; மார்ப—(Oh god) having a chest; நூல்—books; அறி—knowing; புலவ—Oh scholar !

1. 262. செருவில்—in battle; ஒருவ—Oh peerless one ! பொரு—approaching; சிறல்—victory; மள்ள—Oh hero !

1. 263. அந்தணர்—of Brahmanas; வெறுக்கை—wealth; அறிந்தோர்—by sages; சொல்மலை—oh mountain (of praises) uttered !

1. 264. மங்கையர்—of the damsels (Deivayanai and Valli); கணவ—husband ! மைந்தர்—(of) heroes; ஏறு—lit., bull, fig., mighty being, corresponding to Skt. *puṅgava*, ஏ—voc. suffix.

1. 265. வேல்—(by) javelin; கெழு—resting; தட—big; கை—(on) arm; சால்—rendered worthy; பெரு—great; செல்வ—glorious one !

1. 266. குன்றம்—hill, here the *kraunca* hill, the conquest of which was one of the early feats of Muruga; கொன்ற—that quelled; குன்று—never fading; கொற்றத்து—of glory.

1. 267. விண் பொரு—sky-scraping; நெடுவரை—high-mountained; குறிஞ்சி—of the hilly region; கீழவ—master !

1. 268. பலர்—(by) many; புகழ்—praised; நல் மொழி—of good speech; புலவர்—(to) scholars; ஏறே—Oh lion !

1. 269. அரும் பெறல்—difficult to achieve; மரபின்—of a nature; பெரும்பெயர்—(having) the highest object, *moksha*; முருக—Oh Muruga !

1. 270. நசையுநர்க்கு—to those who desire; ஆர்த்தும்—granting; bringing within experience; இசைபேர்-பேர் இசை—(of) great praise; ஆள்—master !

1. 271. அலந்தோர்க்கு—to the distressed; அளிக்கும்—granting grace; பொலம் பூண்—(wearing) golden ornaments; சேய்—Oh Cey, i. e., Muruga ! Cey, Muruga, Kumara—all mean the same thing, 'youth', They are all applied to Subrahmanya, because he is considered to be eternally young.

Text

- 270 நசையுநர்க் கார்த்து மிசைபே ராள
வலந்தோர்க் களிக்கும் பொலம்பூட் சேஎய்
மண்டமர் கடந்தநின் வென்ற டகலத்துப்
பரிசிலர்த் தாங்குமுருகெழு நெடுவேள்
பெரியோ ரேத்தும் பெரும்பெய ரியவுள்
- 275 சூர்மருங் கறுத்த மொய்ம்பின் மதவலி
போர்மிகு பொருந குரிசி லெனப்பல
யான்றி யளவையி னேத்தி யானாது
நின்னளந் தறிதன் மன்னுயிர்க் கருமையி

Tamil Paraphrase

தற்கரிய முறைமையினையுடைய பெரும்பொருளை (மோகஷத்தை)
யுடைய முருக (என்றும்), (270) (அவ்விட்டைப் பெறவேண்டு
மென்று) விரும்புவோர்க்கு அதனை நுகர்விக்கும் பெரிய புகழை
ஆள்பவனே (என்றும்), (271) இடுக்கண் அடைந்தோர்க்கு அருள்
புரியும் சேயே (என்றும்), (272) கோரபுத்தங்களை முடித்த
உனது ஜயித்துக் கொல்லுகின்ற மார்பில் (271) சுவர்ணபரணங்
களை யணிந்த சேயே (என்றும்), (273) இரந்து வந்தோரைப்
பாதுகாக்கும் மதிப்பு மிகுந்த நெடியவேளே (என்றும்), (274)
பெரியவர்கள் துதிக்கும் பெரிய திருநாமத்தையுடைய கடவுளே
(என்றும்), (275) சூரனுடைய குலத்தை அழித்த பலத்தினால்
உண்டாகிய மதவலி என்னும் பெயரை உடையவனே (என்றும்),
(276) போரில் வளர்கின்ற சூரனே (என்றும்), பலவா
ருக, (277) நான் அறிந்து உனக்குச் சொன்ன அளவில் நில்லாது,
(278) (இன்னும் மேற்கொண்டு) உன்னுடைய தன்மை முழு

English Translation

as being a lion to the elephants of heretic scholars with mellifluous tongues! (269) Oh Muruga, who are the Lord of the highest object (salvation) which has the quality of not being easily accessible! (270) Oh Lord who command the great praise due to one who brings salvation within the reach of those who yearn for it! (271) O Cey that shower grace upon those in distress! O Cey that wear golden ornaments (272) on your chest that has braved fierce battles and gained crushing victories! (273) Oh lofty Muruga of high esteem who protect those that come to you for charity! (274) Oh God of mighty name adored of august personages! (275) Oh Lord who are called Madavali because of your might in destroying the family of

Notes

1. 272. மண்டு—fierce; அமர்—battles; கடந்த—that has braved; நின்—your; வென்று—having defeated; ஆடு—crushing; அகலத்து—on the chest: to be construed with 'golden ornaments' in the previous line.

1. 273. பரிசிலர்—people (generally poets, scholars and the like) who live on presents; தாங்கும்—maintaining; உரு கெழு—estimable; நெடு—lofty (both lit. & fig.); வேள்—Oh Muruga!

1. 274. பெரியோர்—the great; ஏத்தும்—praising; பெரும் பெயர்—(having) a great name; இயவுள்—god! I think this line is an occult way of saying that Sri Muruga is "God Subrahmanya, the adored of Brahmishthas", the portion *brah* in both "Subrahmanya" and "Brahmishtha" meaning *great*. This view seems to receive confirmation from the fact that பெரியார் (a variant of பெரியோர்) is explained as ஞானியர் in the line பெரியாரும் பணித்தார் (குறன், 381, பரி. அவ.) quoted in the Mad. Univ. Tam. Lex. The பெரியார் referred to by பரிமேலழகர் is no other than நம்மாழ்வார்—a Brahmishtha par excellence.

1. 275. சூர்—of Surapadma; மருங்கு—family; அறுத்த—that destroyed; மொய்ம்பின்—because of might; மத—excessive, வலி—strength. மத is Skt. *mada*. and வலி is Skt. *balli*. மதவலி is அன்மொழித்தொகை—an elliptical compound—meaning 'a person of excessive strength'. A derivative name (காரணப்பெயர்) in origin, it has become restricted in application to Subrahmanya—just like the other names முருகன், சேய் and குமரன். Such nouns are called in Tamil காரண வினிகுறிப்பெயர்.

1. 276. போர்மிகுபொருந is explained by me as a "hero.

Text

- 280 னின்னடி யுள்ளி வந்தனெ னின்னெடு
புரையுந ரில்லாப் புலமை யோயெனக்
குறித்தது மொழியா வளவையிற் குறித்துடன்
வேறு பல் லுருவீற் குறும்பல் கூளியர்
சாறயர் களத்து வீறுபெறத் தோன்றி
யளியன் றானே முதுவா யிரவலன்
285 வந்தோன் பெருமநின் வண்புகழ் நயந்தென
வினியவு நல்லவு நனிபல வேத்தித்
தெய்வஞ் சான்ற திறல்விளங் குருவின்

Tamil Paraphrase

வதையும் அளந்து அறிதல் மானிடர்க்கு அரிதாகையால், (279)
உன் திருவடியைப் பெறவெண்ணி வந்தேன், (280) ஒப்பற்ற
பண்டிதரே, என்று, (281) நீ கருதிய (மோகூத்தை) எடுத்
துரைக்கு முன்னே, (282) வெவ்வேறாகிய பல வடிவியுடைய
சிறிய பலராகிய பரிசனங்கள், (283) திருவிழா ஆரம்பிக்கப்பட்ட
இடத்திலே சீர்பெற விளங்கி, (281) ஒரே மனதுடன், (285)
பெரும, (284) அறிவு முதிர்ந்த வாயினையுடைய யாசகனொருவன்,
(285) உன்னுடைய வளம் பொருந்திய புகழை, விரும்பிக் கேட்
டோர்க்கு, (286) இனியனவும் உறுதி பயப்பனவுமாக மிக்க பல
வற்றை வாழ்த்தி (285) வந்தான், (ஆகையால்) (284) அவன்
தான் (உன்னுலே) காக்கப்படத்தக்கவன், (285) என்று கூற,
(317) பழமுதிர் சோலை மலையின் கிழவோனாகிய, (276) தலைவன்,
(287) தெய்வத் தன்மை அமைந்த வலிமை விளங்கும் வடிவீனை

English Translation

"Surapadma! (276) Oh hero that wax strong on the field of battle!" (277) But do not stop with these words: (on the other hand, proceed further and) (280) say: (278) "Since it is very difficult for mortals to take a measure of you and know your nature, (279) I came seeking for your feet, (280) Oh paragon of learning!" (281) And before you give expression to your wish (of getting salvation), (282) his numerous little attendants in various-shapes (283) will appear conspicuously at the place where the festival has commenced (285) and say (281) with one mind: (285) "Oh lofty one! (284) a mendicant, eloquent with ripe wisdom (285) has come singing a great many things in high praise of you (286) in a sweet and profitable way (285) in the ears of those desirous of hearing it. (284) Therefore, he alone is worthy of your protection." (Upon this) (276) the Lord,

Notes

that waxes strong in battle." In Dr. Swaminatha Iyer's edition போர்மிசு is made to qualify 'மொய்ப்பின்' in l. 275. In this case, the meaning will be 'on account of strength growing strong in battle'. In the same edition, பொருந is taken separately in the sense of 'one who is the standard of comparison'. In Arumuga Navalar's edition போர்மிசு பொருந is explained as புத்தத்தில் மிக்க திண்ணியரே (Oh god who are very strong in battle!). குரிசில்—chief; On p. ௪௪ of Dr. Iyer's edition, குரிசில் is taken as vocative case, but on p. ௪௬, it is taken as nominative case in apposition with கிழவோன் (l. 317). In the translation I have followed the latter course என—that (conj); பல—variously (adv)

l. 277. யான்—I; அறி அளவையின்—as far as (I) know; ஏத்தி—praising; ஆனாது—not stopping.

l. 278. நின் அளந்து அறிதன்—taking a measure of you and knowing your nature. 'You' here refers to Muruga. The bard who is instructed in the poem by another—a more experienced—bard in the methods of reaching Muruga is told that, besides doing other things, he should invoke Muruga in the words செல்வ, etc., (lines 255—276) which are known to the instructor, but that he should not stop with these invocations, but proceed further and tell Muruga the words contained in lines 278 to 280. மன்னுயிர்க்கு—for mortals; அருமையின்—as it is very difficult.

l. 279. நின் அடி—your feet; உள்ளி—intending (to gain access to); வந்தனென்—I came: this is the strictly correct grammatical form of the 1st person sing. past tense of வா. In later times, the எ decayed into அ, so that the form வந்தனன் came into use. நின்னெடு—with you.

l. 280. புரைபுநர்—people to be compared; இல்லா—non-existent; புலமையோய்—Oh scholar! என—that (conj.)

l. 281. குறித்தது—what lay at the back of the mind; here it is the desire for salvation, மொழியா—unuttered; அளவையின்—in the condition that; குறித்துடன்—உடன் குறித்து—at once intending, i. e., unanimously.

Text

- வான்றோய் சிவப்பிற் றுன்வந் தெய்தி
 யணங்குசா லுயர்நிலை தழீஇப் பண்டைத்தன்
 290 மணங்கமழ் தெய்வத் திளநலங் காட்டி
 யஞ்ச லோம்புமதி யறிவனின் வரவென
 வன்புடை நன்மொழி யனை இ ளினின்
 றிருணிற முந்ரீர் வளைஇய வுலகத்
 தொருநீ யாகித் தோன்ற விழுமிய
 295 பெறநரும் பரிசி னல்குமதி பலவுடன்
 வேறுபஃ றுகிலி னுடங்கி யகில் சுமந்

Tamil Paraphrase

யும் (288) வாளைத்தீண்டும் வளர்ச்சியினையுமுடைய தான் வந்து
 சேர்ந்து, (289) அச்சம் பொருந்தும் தெய்வத் தன்மையை உள்
 ளடக்கிக்கொண்டு, (290) வாசனை வீசுகின்ற தெய்வத் தன்மையை
 யுடைய (289) முன்பு உண்டாகிய தன் (290) இளைய வடிவத்
 தைக் காட்டி, (291) உன் வரவை அறிவேன், பயத்தை விடு,
 என்று (292) அன்பினையுடைய நல்ல வார்த்தைகளைப் பலகாலும்
 அருளிப் பேசி, (293) இருண்ட நிறத்தையுடைய கடல் சூழ்ந்த
 உலகத்திலே, (294) நீ ஒருவனே (292) கேடின்றித் (294)
 தோன்றும்படி, சீரிய (295) பெறற்கரிய பேற்றினைத் தருவன்.
 (பழமுதிர் சோலை எப்பேர்ப்பட்டதென்றால்), (296) வேறுபட்ட
 பலவாகிய துகிற்கொடிகள்போலத் தாம் (295) பலவும்கூட (296)
 அசைந்து, அகிலை மேற்கொண்டு, (297) சந்தனமாகிய பெரிய

English Translation

(317) the master of the mountain having the garden of ripe
 fruits, (288) will arrive at the place (287) in a form glowing
 with divinity and power (288) and towering to the skies.
 (289) But he will withdraw this terrific kind of divinity from
 your sight and, (290) manifesting only (289) his ancient (290)
 form of youthful divinity diffusing fragrance all round, (292)
 will repeatedly tell you in choice words of love: (291) "Give
 up fear: I know why you are come". (295) And he will give
 you (294) the glorious and (295) hardly accessible gift (of sal-
 vation) so that, (293) in this world, surrounded by the dark
 ocean, (294) you alone would appear to be (292) free from des-
 truction. (This mountain having the garden of ripe fruits has
 many waterfalls rushing down its sides). (295) The water-

Notes

1. 282. வேறு—different; பல்—many; உருவின்—of shapes; குறு—short; பல்—many; கூனியர்—attendants.

1. 283. சாறு—festival; அயர்—is being performed; களத்து—on the field; வீறு பெற—conspicuously; தேர்ன்றி—appearing.

1. 284. அளியன்—one who deserves to be blessed; தானே certainly, or alone; முது வாய்—lit., one with an old mouth, i. e., one who speaks ripe wisdom; இரவலன்—mendicant.

1. 285. வந்தோன்—he came; பெரும—oh noble one! நின்—your; வண் புகழ்—rich praise; நயந்து—(to those who are) delighted (to hear); என—saying that.

1. 286. இனிய—that are sweet; உம்—and; நல்ல—that are profitable; உம்—and; நனிபல—a great many things; ஏத்தி—praising.

1. 287. தெய்வம்—divinity; சான்ற—filled with; திறல்—power; விளங்கு—shining; உருவின்—with a form.

1. 288. வான்—sky; தோய்—touching; நிவப்பின்—with a height; தான்—self, i. e., Muruga; வந்து எய்தி—arriving.

1. 289. அணங்கு சால்—fear-ful; உயர் நிலை—loftiness (of divinity); தழீஇ—withdrawing; பண்டை—ancient; தன்—his own.

1. 290. மணம்—fragrance; —கமழ்—emitting; தெய்வத்து—of divinity; இள நலம்—youthful form; காட்டி—revealing. The appearance of any deity in its full power and splendour would seem to be too terrible for devotees to bear the sight of. Even Arjuna—a companion of Krishna for generations together—could not bear to see the Visvarupa of Krishna and begged of him to resume his more comely and homely form.

1. 291. அஞ்சல்—fear; ஒம்புமதி—give up (imperat.); அறிவன்—I know; நின் வரவு—(the cause of) your coming; என—that.

1. 292. அன்புடை—affectionate; நன்மொழி—soft or choice words; அனீஇ—uttering repeatedly; விளிவு—destination; இன்று—இன்றி—without.

1. 293. இருள் கிற—dark-coloured; முந்நீர்—(by the) ocean; வளைஇய—encircled; உலகத்து—in the world.

Text

300

தார முழுமுத லுருட்டி வேரற்
 பூவுடை யலங்குசினே புலம்புவேர் கீண்டு
 விண்பொரு நெடுவரைப் பரிதியிற் றொடுத்த
 தண்கம மூலரினால் சிதைய நன்பல
 வாசினி முதுசுனை கலாள் மீமிசை
 நாக நறுமல ருதிர யுகமொடு
 மாமுக முசுக்கலை பணிப்பப் பூநுத
 விரும்பிடி குளிர்ப்ப வீசிப் பெருங்கனிற்று

Tamil Paraphrase

மரங்களைத் தள்ளி, சிறு மூங்கிலினது (298) பூவுடைத்தான
 அசைகின்ற கொம்புகள் தனிப்ப வேரைப் பிளந்து, (299) ஆகா
 யத்தைத் திண்டுகின்ற நெடிய மலையிடத்தே சூரியனது மண்ட
 லத்தைப்போல வைக்கப்பட்ட, (300) குளிர்த்த, வாசனை வீச
 கின்ற, விரிந்த தேன் கூடுகள் கெடும்படிக்கும், நன்றாகிய பல
 (301) சுரப்பலாக்களுடைய முற்றிய சுளைகள் தம்மிடத்தே கலக்
 கும்படிக்கும், (மலையின்) உச்சியில் (உண்டாகிய) (302) சுரபுன்
 னையின் வாசனையுள்ள மலர்கள் உதிரும்படிக்கும், பெண் கருங்
 குரங்குடனே (303) கரிய முதத்தையுடைய ஆண் கருங்குரங்கும்
 நடுங்கும்படிக்கும், புள்ளி பொருந்திய மத்தகத்தையுடைய (304)
 பெரிய பெண் யானை குளிரும்படிக்கும் வீசி, பெரிய ஆண் யானை

English Translation

falls gather together (296) and flow like numerous streams of
 banner. They carry *agil-wood* on their bosom, and (297) sweep
 down big sandal trees. (298) They uproot (297) the small bamboo
 (298) whose branches waving with flowers are left alone. (304)
 As they surge, (300) they destroy the cool, fragrant and open
 honey-combs (299) which are constructed on the high sky-
 scraping mountain like the disc of the sun; (301) the excellent
 ripe pulp of the bread-fruit is mixed up with them in abun-
 dance; (302) the fragrant flowers of the gamboge (301) on the
 top of the hill (302) are shed into them; the female black-
 monkey, (303) together with the black-faced male-black-monkey
 shivers; and (304) the huge cow-elephant, with the spotted
 temples, feels cold. (305) As the torrents leap, the big tusks
 of (304) the bull-elephant (305) which contain pearls are sub-
 merged, (305) while excellent nuggets of gold and gems dis-

Notes.

1. 294. ஒரு நீ—only you ; ஆகி—being ; தோன்ற—appearing. The commentators supply the words “பிறர்க்கு விடளித்தற்கு உரியை” between ஒரு நீ and ஆகி. I have literally translated the text as it is. விழுமிப—glorious.

1. 295. பெறல் அரும்—hardly accessible; பரிசில்—reward; நல்குமதி—he will give. The particle மதி here belongs to the third person and not to the second as in l. 291. பல உடன்—many together, பல qualifying அருவி l. 316 & உடன் modifying நுடங்கி in l. 296. At this point begins a graphic description of the waterfalls leaping from the top of பழமுதிர்சோலை மலை—the description coming to an end at l. 316.

1. 296. வேறு—different ; பல்—many ; துகிலின்—like banners; நுடங்கி—moving; அகில்—eagle-wood; சுமந்து—carrying.

1. 297. ஆரம்—sandal trees ; முழு முதல்—stem, used in this line in the sense of “big trees,” put in apposition with ஆரம் ; உருட்டி—rolling down ; வேரல்—small bamboo.

1. 298. பூ—flowers ; உடை—having ; அலங்கு—waving ; சினை—branches ; புலம்ப—left alone ; வேர்—root ; கிண்டு—uprooting.

1. 299. விண் பொரு—sky-scraping ; நெடுவரை—(on) the high mountain ; பரிதியில்—like the (disc of the) sun ; ~~வ~~தாடுத்த—constructed.

1. 300. தண்—cool ; கமழ்—emitting fragrance ; அலர்—open ; இரீல்—honey-comb ; சிதைய—so as to be destroyed ; நல்—good ; பல—many.

1. 301. ஆசினி—(of the) bread-fruit ; முது—ripe ; சுளை—pulp ; கலாவ—so as to be mixed up ; மீமிசை—on the top.

1. 302. நாக—Skt. *nāgā*, (of) the gamboge tree ; நறு—fragrant ; மலர்—flowers ; உதிர—so as to drop ; யுகமொடு—with the female black-monkey. The commentators explain it simply as black-monkey without reference to sex.

Text

- 305 முத்துடை வான்கோடு தழீஇத் தத்துற்று
 நன்பொன் மணிநிறங் கிளரப்பொன் கொழியா
 வாழை முழுமுத அமியத் தாழை
 யிளரீர் விழுக்குலை யுதிரத் தாக்கிக்
 கறிக்கொடிக் கருந்துணர் சாயப் பொறிப்புற
- 310 மடநடை மஞ்ஞை பலவுடன் வெரீஇக்
 கோழி வயப்பெடை யிரியக் கேழலொ
 டிரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன

Tamil Paraphrase

மினது (305) முத்தையுடைய பெரிய கொம்புகளை உள்ளடக்கி,
 (306) நன்மையாகிய பொன்னும் இரத்தினமும் நிறம் விளங்கும்
 படி மேலேகொண்டு (305) குதித்து, (306) (பொடியான)
 பொன்னைக் கரையொதுக்கி, (307) வாழைமினது பெரிய அடியா
 னது வெட்டுண்ணும்படிக்கும், தெங்கினது (308) சிறந்த இளரீர்க்
 குலைகள் உதிரும்படிக்கும் மோதி, (309) மிளகு கொடியினது
 கரிய பூங்கொத்துக்கள் சாயும்படிக்கும், பீலியையுடைய உடம்பை
 யும் (310) அழகிய நடையையும் உடைய மபில்கள் பலவற்றோடு
 (311) வலிமைபுள்ள பெட்டைக் கோழிகளும் (310) அஞ்சி
 (311) ஓடும்படிக்கும், ஆண் பன்றியுடனே (312) வபிரமற்ற கரிய
 பனையினது மெல்லிய சிரும்பைப்போன்ற (313) கரிய நிறத்தை

English Translation

play their hues above the surface, and the gold dust is
 washed ashore; (303) and they dash (307) against plantain-
 trees so as to break up their stems, and against coconut trees
 (308) so as to cause their fine bunches of tender 'cocounts to
 drop down. (316) As they precipitate themselves with a
 roar from the mountain-top, (309) the black flower-clusters of
 the pepper-creeper are pulled down; (311) the strong hens,
 (310) together with numerous peacocks, (309) having feathers
 on their bodies and (310) a beautiful gait, (311) fly about (310)
 in fear; (311) the boars run into (314) their lairs formed out of
 huge mountain-clefts, and are accompanied there by (313)
 bears with curved feet and bodies covered with black hair
 (312) which looks like the slender fibre of a black palmyra

Notes

1. 303. மாமுக—black-faced; முசுக்கலை—male black-monkey. மாமுக appears redundant if முசு is taken as a black-monkey. கலை denotes the male of the deer and the black-monkey.

கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே
நிலையிற் றப்பெயர் முசுவின் கண்ணும்.

தொல்.—பொருள்—மரபியல்—சுள.

பனிப்ப—so as to shiver; பூதுதல்—(of the) spotted forehead.

1. 304. இரும்பிடி—huge cow-elephant; குளிர்ப்ப—so as to feel cold; வீசி—surging; பெருங்கனிற்று—of the big bull-elephant.

1. 305. முத்து—pearls; உடை—having; வான்—big; கோடு—tusks. It is believed that the tusks of male elephants have pearls inside them. தழீஇ—bearing down to the bottom; தத்துற்று—leaping.

1. 306. நல் பொன்—good gold (nuggets); மணி—gems நிறம்—hues; கிளர—so as to appear on the surface; பொன்—gold (dust); கொழியா—washing ashore.

1. 307. வாழை—(of) plantain trees; முழுமுதல்—stem; துமிய—so as to be broken up; தாழை—coconut palm. The Mad. Univ. Tam. Lex. derives the word from தாழ்—'to fall low'—but it seems more appropriate to derive it from Skt. *tala*, palm tree.

1. 308. இளரீர்—(of) tender coconuts; விழு—fine; குலை—bunches; உதிர—so as to fall down; தாக்கி—dashing against.

1. 309. கறிக்கொடி—(of the) pepper-creepers; கருந்துணர்—black flowers or black flower-bunches; சாய—so as to bend down; பொறிப்புற—(having a) feathered body.

1. 310. மட நடை—(having) a beautiful gait; மஞ்ஞை—peacock; பல உடன்—with many; வெறீஇ—terrified.

1. 311. கோழி—fowl; வ்ய—strong; பெடை—hens. The commentators explain கோழிப் பெடை here as ordinary 'hens'. It seems better to take it as 'pea-hens' to correspond to 'pea-cocks,' but I have followed the commentators in my translation. இரிய—so as to fly away; கேழுலொடு—with the boars.

Text

315 குருஉ மயி ரியாக்கைக் குடாவடி யுளியம்
பெருங்கல் விடரனைச் செறியக் கருங்கோட்
டாமா நல்லேறு சிலைப்பச் சேணின்
றிழுமென விழிதரு மருவிப்
பழமுதிர் சோலை மலைகிழ வோனே.

முற்றும்.

Tamil Paraphrase

யுடைய மயிரினையுடைய சரீரத்தையும், வளைந்த அடியினையு
முடைய காடிகள் (314) பெரிய மலைப்பிளப்பாகிய குகையை
அடையும்படிக்கும், கரிய கொம்புகளையுடைய (315) நல்ல காட்டு
மாடுகள் முழங்கும்படிக்கும், மலையின் உச்சியினின்று (316) இழு
மென்னும் ஓசையுடன் குதிக்கும் அருவிகளை உடையது.

முற்றும்.

English Translation

with no hard core; (315) and big bisons set up a thundering
noise.

Finis.

Notes

1. 312 இரும்பனை—(of) the black palmyra; வெளிற்றின்—having no hard core; பனை வெளிற்றின் may be taken as வெளிற்றுப் பனையின், but the commentators do not make this suggestion. புன்—slender; சாய்—fibre; அன்ன—as it were.

1. 313. குருஉ—black; மயிர்—(with) hair; மயிர் + யாக்கை—மயிரி யாக்கை; யாக்கை—(having a) body; குடாவடி—crooked-footed; உளியம்—bears.

1. 314. பெரு—big; கல்விடர்—mountain-cleft. கல் is simply explained as 'stone' by the commentators, but it has also the sense of mountain: see, e. g., கல்காயுங் கடுவேனி லொடு, *Maduraikkanjī*. l. 106. அனை—cavern; செறிய—so as to reach.

1. 315. கரு—black; கோட்டு—horned. ஆமா—a bovine animal; நல்—good; ஏறு—the male. ஆமா நல்லேறு—நல் ஆமா ஏறு—a good wild-ox; சிலைப்ப—so as to bellow; சேணின்று—from the summit.

1. 316. இழும் என—roaring; இழிதரும்—rushing down; அருவி—(having) waterfalls.

1. 317. பழமுதிர்சோலை மலை—(of) mountain having gardens with ripe fruits. This place is called அழகர்மலை—in modern times. It is a few miles to the north of Madura. In Silappadigaram it goes by the names of திருமல்குன்றம் (XI. 91) and சோலைமலை (XXIV. கொளுச்சொல், l. 8; XXV. 7). In Paripadal, it goes by the name of திருமாலிருஞ்சோலை மலை (XV. 22 & 23). The place does not now possess any of the terrific aspects associated with wild beasts and roaring waterfalls. கிழவோன்—master. ஏ, expletive.

Finis.
